

แนวทางการพัฒนาความมีวินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียนสามโคก
สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดปทุมธานี

**GUIDELINES FOR DEVELOPMENT SELF-DISCIPLINE OF STUDENTS AT
SAMKHOK SCHOOL UNDER THE PATHUM THANI PROVINCIAL
ADMINISTRATION ORGANIZATION**

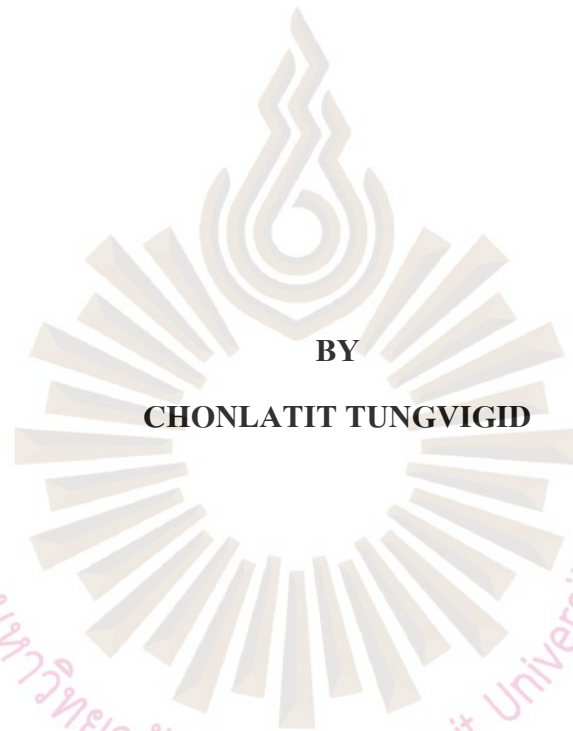

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตาม
หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
วิทยาลัยครุสุริยเทพ

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรังสิต
ปีการศึกษา 2562

**GUIDELINES FOR DEVELOPMENT SELF-DISCIPLINE OF STUDENTS AT
SAMKHOK SCHOOL UNDER THE PATHUM THANI PROVINCIAL
ADMINISTRATION ORGANIZATION**

**BY
CHONLATIT TUNGVIGID**

A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT

**OF THE REQUIREMENTS FOR
THE DEGREE OF MASTER OF EDUCATION
IN EDUCATIONAL ADMINISTRATION
SURYADHEP TEACHERS COLLEGE**

GRADUATE SCHOOL, RANGSIT UNIVERSITY

ACADEMIC YEAR 2019

วิทยานิพนธ์เรื่อง

แนวทางการพัฒนาความมีวินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียนสามโลก
สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดปทุมธานี

โดย
ชลทิพย์ ตั้งวิจิตร

ได้รับการพิจารณาให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

มหาวิทยาลัยรังสิต

ปีการศึกษา 2562

รศ.ดร.เพชรวิทย์ จันทร์ศิริศิริ
ประธานกรรมการสอบ

ดร.วัลลภา เถลิงวงศาเวช
กรรมการ

ดร.ประมุข ชูสอน
กรรมการและอาจารย์ที่ปรึกษา

บัณฑิตวิทยาลัยรับรองแล้ว

(ผศ.ร.ต.หญิง ดร.วรรณิ์ สุขสาตร)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

2 สิงหาคม 2562

Thesis entitled

**GUIDELINES FOR DEVELOPMENT SELF-DISCIPLINE OF STUDENTS AT
SAMKHOK SCHOOL UNDER THE PATHUM THANI PROVINCIAL
ADMINISTRATION ORGANIZATION**

by

CHONLATIT TUNGVIGID

was submitted in partial fulfillment of the requirements
for the degree of Master of Education in Educational Administration

Rangsit University
Academic Year 2019

Assoc.Prof. Pacharawit Chansirisira, Ed.D.
Examination Committee Chairperson

Wallapa Chalermvongsavej, Ph.D.
Member

Pramook Chusorn, Ph.D.
Member and Advisor

Approved by Graduate School

(Asst.Prof.Plt.Off. Vannee Sooksatra, D.Eng.)

Dean of Graduate School

August 2, 2019

กิตติกรรมประกาศ

ขอขอบพระคุณผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในงานวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ทุกท่าน โดยเฉพาะท่านอาจารย์ที่ปรึกษา ดร.ประมุข ชูสอน ที่ได้ให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์ตลอดการทำวิทยานิพนธ์ และขอขอบพระคุณ ดร.วัลภา เกลิมวงสาเวช ที่ได้ร่วมเป็นกรรมการสอบวิทยานิพนธ์และกรุณาให้คำแนะนำต่างๆที่ทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอขอบพระคุณ ดร.จตุติศ คัญทัพ ดร.ประมุข ชูสอน และ นายชูชาติ เทียงธรรม ที่กรุณาเสียสละเวลาอันมีค่ามาเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบและแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในการทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้

ขอขอบพระคุณ ผู้อำนวยการ โรงเรียนสามโคก คณะผู้บริหาร ตลอดจนคณาจารย์ทุกท่าน ที่ให้ความอนุเคราะห์ในการช่วยพัฒนาเครื่องมือวิจัยและเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

ขอกราบขอบพระคุณบิดา มารดาและคนในครอบครัวที่ให้การสนับสนุนในทุกๆด้านและเป็นกำลังใจมาโดยตลอด จนวิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จ

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณทุกท่านไว้ ณ โอกาสนี้ คุณค่าและประโยชน์ใดๆอันเกิดจากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณแผ่นดิน บิดา มารดา ครูอาจารย์ ตลอดจนผู้มีพระคุณทุกท่าน

นายชลทิตย์ ตั้งวิจิตร

ผู้วิจัย

6006998 : สาขาวิชาเอก: การบริหารการศึกษา; ศษ.ม. (การบริหารการศึกษา)

คำสำคัญ : แนวทางการพัฒนา, ความมีวินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียน

ชลทิตย์ ตั้งวิจิตร: แนวทางการพัฒนาความมีวินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียนสาม
โลก สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดปทุมธานี (GUIDELINES FOR DEVELOPMENT SELF-
DISCIPLINE OF STUDENTS AT SAMKHOK SCHOOL UNDER THE PATHUM THANI
PROVINCIAL ADMINISTRATION ORGANIZATION) อาจารย์ที่ปรึกษา: ดร.ประมุข ชูสอน,
62 หน้า.

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาความคิดเห็นของครูด้านความมีวินัยใน
ตนเองของนักเรียน 2) เปรียบเทียบความมีวินัยในตนเองของนักเรียน และ 3) ศึกษาแนวทางการ
พัฒนาวินัยในตนเองของนักเรียน ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ ครูประจำชั้น โรงเรียนสามโลก
สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดปทุมธานี จำนวน 111 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ
แบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ วิเคราะห์ข้อมูลโดยสถิติเชิงบรรยาย ได้แก่ ค่าเฉลี่ย
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที (t-test) และ การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว

ผลการวิจัยพบว่า 1) ความคิดเห็นของครูด้านความมีวินัยในตนเองของนักเรียน ใน
ภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยเรียงค่าเฉลี่ยสูงสุดไปค่าเฉลี่ยต่ำสุด ดังนี้ ด้านความรับผิดชอบ ด้าน
ความอดทน ด้านความเป็นผู้นำ ด้านความเชื่อมั่นในตัวเอง ด้านความซื่อสัตย์ ตามลำดับ 2) ผลการ
เปรียบเทียบความมีวินัยในตนเองระหว่างนักเรียนชายและนักเรียนหญิง ในด้านความรับผิดชอบ
ด้านความเป็นผู้นำ ด้านความซื่อสัตย์ พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3) แนวทางการพัฒนาวินัยในตนเองของนักเรียน 5 ด้านมีแนวทาง ดังนี้ (1) ด้านความรับผิดชอบ
ครูต้องกำชับให้นักเรียนเตรียมอุปกรณ์การเรียนรู้อุปกรณ์โรงเรียน (2) ด้านความเชื่อมั่นในตัวเอง ครูต้อง
สร้างแรงบันดาลใจแก่นักเรียนด้วยหลักการและเหตุผล (3) ด้านความเป็นผู้นำ ครูต้องสอนให้
นักเรียนทำงานเป็นทีม (4) ด้านความอดทน ครูต้องฝึกฝนให้นักเรียนมีความอดทน มีน้ำใจนักกีฬา
(5) ด้านความซื่อสัตย์ ครูต้องสอนเรื่องความซื่อสัตย์ หลักคุณธรรมและจริยธรรม

**6006998 : MAJOR: EDUCATIONAL ADMINISTRATION;
M.Ed. (EDUCATIONAL ADMINISTRATION)**

**KEYWORDS : DEVELOPMENT GUIDELINES, SELF-DISCIPLINE OF
STUDENTS**

**CHONLATIT TUNGVIGID: GUIDELINES FOR DEVELOPMENT SELF-
DISCIPLINE OF STUDENTS AT SAMKHOK SCHOOL UNDER THE PATHUM THANI
PROVINCIAL ADMINISTRATION ORGANIZATION. THESIS ADVISOR: PRAMOOK
CHUSORN, Ph.D., 62 p.**

The objectives of this research were to explore teachers’ opinions towards student self-discipline, to compare self-discipline among students, and to investigate approaches for the improvement of student self-discipline. The population was 111 teachers in Samkhok School affiliated with Pathumthani Provincial Administration Organization. The research employed a 5-point scale questionnaire as an instrument. The data were analyzed using descriptive statistics including means, standard deviation, t-test, and one-way ANOVA.

The result revealed that the overall opinions were high, and the highest mean score was displayed by responsibility, followed by patience, leadership, self-confidence, and honesty, respectively. In the comparison of male and female students, it was found that responsibility, leadership, and honesty were significantly different with a significance level of 0.05. The research proposed five possible approaches for the improvement of student self-discipline. In terms of responsibility, teachers should insist students on bringing learning equipment to class. In terms of self-confidence, teachers should motivate students with reasons. In terms of leadership, teachers should teach students how to work as a team. In terms of patience, teachers should have students build and improve patience and the spirit of sport. Finally, in terms of honesty, teachers should teach them to be honest and behave morally and ethically.

Student’s Signature Thesis Advisor’s Signature

สารบัญ

	หน้า
กิตติกรรมประกาศ	ก
บทคัดย่อภาษาไทย	ข
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ค
สารบัญ	ง
สารบัญตาราง	ฉ
สารบัญรูป	ช
บทที่ 1	
บทนำ	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย	4
1.3 คำถามการวิจัย	4
1.4 กรอบแนวความคิดการวิจัย	5
1.5 ขอบเขตของการวิจัย	5
1.6 ประโยชน์ของการวิจัย	5
1.7 นิยามศัพท์เฉพาะ	6
บทที่ 2	
เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	7
2.1 หลักการแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวข้องกับการมีวินัยในตนเอง	7
2.2 องค์ประกอบความมีวินัยในตนเองของนักเรียน	9
2.3 บริบทการดำเนินงานของสถานศึกษา	14
สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดปทุมธานี	
2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	18

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 3	21
ระเบียบวิธีวิจัย	
3.1 ประชากร	21
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	21
3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล	23
3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล	24
บทที่ 4	26
ผลการวิจัย	
4.1 ขั้นตอนการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	26
4.2 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	27
4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	27
บทที่ 5	40
สรุปผลและข้อเสนอแนะ	
5.1 สรุปผลการวิจัย	40
5.2 อภิปรายผลการวิจัย	43
5.3 ข้อเสนอแนะที่ได้จากการศึกษา	46
บรรณานุกรม	48
ภาคผนวก	50
ภาคผนวก ก	51
รายนามผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย	
ภาคผนวก ข	53
แบบสอบถามการวิจัย	
ภาคผนวก ค	60
ค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบสอบถาม (ค่าIOC)	
ประวัติผู้วิจัย	62

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
2.1 การสังเคราะห์องค์ประกอบของควมมีวินัยในตนเองของนักเรียน โรงเรียนสามโลก องค์การบริหารส่วนจังหวัดปทุมธานี	13
4.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	27
4.2 ความคิดเห็นของครูด้านควมมีวินัยในตนเองของนักเรียน โรงเรียน สามโลก องค์การบริหารส่วนจังหวัดปทุมธานี	29
4.3 ความคิดเห็นของครูด้านควมมีวินัยในตนเองของนักเรียน โรงเรียน สามโลก องค์การบริหารส่วนจังหวัดปทุมธานี ด้านควมรับผิดชอบ	29
4.4 ความคิดเห็นของครูด้านควมมีวินัยในตนเองของนักเรียน โรงเรียน สามโลก องค์การบริหารส่วนจังหวัดปทุมธานี ด้านควมเชื่อมั่นใน ตัวเอง	30
4.5 ความคิดเห็นของครูด้านควมมีวินัยในตนเองของนักเรียน โรงเรียน สามโลก องค์การบริหารส่วนจังหวัดปทุมธานี ด้านควมเป็นผู้นำ	31
4.6 ความคิดเห็นของครูด้านควมมีวินัยในตนเองของนักเรียน โรงเรียน สามโลก องค์การบริหารส่วนจังหวัดปทุมธานี ด้านควมอดทน	32
4.7 ความคิดเห็นของครูด้านควมมีวินัยในตนเองของนักเรียน โรงเรียน สามโลก องค์การบริหารส่วนจังหวัดปทุมธานี ด้านควมซื่อสัตย์	32
4.8 ตารางเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูด้านควมมีระเบียบวินัยในตนเอง ของนักเรียน โรงเรียนสามโลก สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด ปทุมธานี จำแนกตามเพศ	33
4.9 ตารางเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูด้านควมมีระเบียบวินัยในตนเอง ของนักเรียน โรงเรียนสามโลก สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด ปทุมธานี จำแนกตาม ประจําชั้น	34
4.10 ตารางเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูด้านควมมีระเบียบวินัยในตนเอง ของนักเรียน โรงเรียนสามโลก สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด ปทุมธานี จำแนกตาม อายุ	35

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.11 ตารางเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูด้านความมีระเบียบวินัยในตนเอง ของนักเรียน โรงเรียนสามโคก สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด ปทุมธานี จำแนกตาม การศึกษา	36
4.12 ตารางเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูด้านความมีระเบียบวินัยในตนเอง ของนักเรียน โรงเรียนสามโคก สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด ปทุมธานี จำแนกตาม ประสบการณ์	36

สารบัญรูป

รูปที่

หน้า

1.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

5

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การพัฒนาทรัพยากรเป็นสิ่งสำคัญในการพัฒนาประเทศอย่างยิ่ง การที่จะพัฒนา ประเทศให้เจริญก้าวหน้าได้ จะต้องมี การนำทรัพยากรทั้งหมดที่มีอยู่มาใช้ให้เป็น ประโยชน์มากที่สุด หนึ่งในทรัพยากรเหล่านั้นที่ถือว่าสำคัญที่สุดก็คือทรัพยากรบุคคล จุดเริ่มต้นที่ทำให้สังคม องค์กร ชุมชน หรือระบบต่าง ๆ มีคุณภาพได้นั้นมักจะเริ่มจากปัจจัยพื้นฐานสำคัญ คือ “คนมีคุณภาพ” แทบทั้งสิ้น คนมีคุณภาพในที่นี้หมายถึงคนดีและเก่ง ใช้ความดีเป็นกรอบ และใช้ความเก่งเป็นพลังขับเคลื่อนให้ องค์กร หรือชุมชนนั้นอยู่รอดและพัฒนาต่อไปได้ ดังนั้นยอดปรารถนาของสังคมหรือขององค์กร ปัจจุบัน จึงพุ่งตรงไปสู่การแสวงหาและพัฒนาสมาชิกให้เป็นคนมีคุณภาพ ปัจจัยที่จะทำให้มีคน คุณภาพได้ก็คือการศึกษา และประเทศไทยก็ให้ความสำคัญกับการศึกษาเช่นกัน โดยกำหนดให้มี การปฏิรูปการศึกษา มีพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 เป็นเครื่องมือด้วยความมุ่งมั่น และมุ่งหวังว่าจะนำไปสู่การจัดการศึกษาของชาติให้มีคุณภาพ สามารถพัฒนาคนไทยให้เป็นคนมี คุณภาพ คือเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกายและจิตใจ สติปัญญา ความรู้และคุณธรรมมีจริยธรรมและ วัฒนธรรม ในการดำรงชีวิตและสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข หรือที่เรียกว่าเป็นคนเก่ง ดี และมีความสุข เมื่อพิจารณาถึงความเจริญก้าวหน้าของชาติ ในอนาคตแล้วก็เป็นที่ยอมรับ โดยทั่วไปว่าอนาคตของชาติขึ้นอยู่กับทรัพยากรบุคคลที่จะก้าวเข้าสู่สังคม ในขณะนั้นเช่นกัน ทรัพยากรบุคคลในขณะนั้นก็คือเยาวชน หรือนักเรียนในปัจจุบัน แต่ปัจจุบันลักษณะของสังคมไทย มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลาและเป็นไปอย่างรวดเร็ว เปลี่ยนแปลงทั้งทางระบบเศรษฐกิจจาก ภาคราชการมาเป็นภาคอุตสาหกรรม มีการนำความรู้ทาง วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีใหม่ ๆ มา ประยุกต์ใช้ ทั้งทางด้าน การสื่อสารคมนาคมที่สะดวก ทำให้การรับวัฒนธรรมจากภายนอกเข้ามา อย่างรวดเร็ว อีกทั้งปัญหาการเพิ่มขึ้นของประชากรที่ทำให้คนต้องต่อสู้ดิ้นรนเพื่อความอยู่รอดของ ชีวิต ซึ่งจากเหตุการณ์และการเปลี่ยนแปลงแหล่งที่มีผลกระทบต่อบุคคลในสังคมทั้งทางตรงและ ทางอ้อม ทำให้บุคคลต้องปรับตัวเข้ากับสภาพสังคมที่เปลี่ยนแปลง แต่เมื่อคนปรับตัวเข้ากับ สิ่งแวดล้อมใหม่ไม่ได้ ความไม่เป็น ระเบียบก็ย่อมเกิดขึ้นเสมอจึงก่อให้เกิดการขาดความมีระเบียบ วินัยในสังคม ความเป็นจริงที่ยอมรับกันอีกอย่างหนึ่งก็คือ ความสงบสุขของสังคม มนุษย์จะอยู่ใน

สังคมได้อย่างมีความสุข ก็เมื่อสังคมนั้นเป็นสังคมที่มีวินัย บุคคลในสังคมทุกคนช่วยกันยึดถือปฏิบัติ ตามกฎเกณฑ์ เงื่อนไขที่สังคมนั้นกำหนดขึ้น ถ้าสังคมขาดระเบียบวินัย ความสับสนวุ่นวายก็จะเกิดขึ้น วินัยจึงมีความจำเป็นอย่างมาก และการที่ ระเบียบวินัยในสังคมจะเกิดขึ้นและดำเนินไปได้ ด้วยดีนั้น จะมีก็ต่อเมื่อบุคคลได้รับการอบรมและเรียนรู้จนเป็นนิสัยติดตัว (สำนักงานคณะกรรมการ วัฒนธรรมแห่งชาติ, 2540)

การศึกษาจึงเป็นปัจจัยสำคัญในการสร้างและพัฒนาความรู้ความคิดความประพฤติและ คุณธรรมของบุคคลในสังคมบ้านเมืองใดให้การศึกษาที่ดีแก่เยาวชน ได้อย่างครบถ้วนพอเหมาะ กับ ทุก ๆ ด้าน สังคมและบ้านเมืองนั้นก็จะมีพลเมืองที่มีคุณภาพซึ่งสามารถชำระรักษาความเจริญมั่นคง ของประเทศชาติไว้และพัฒนาให้ก้าวหน้าต่อไปได้โดยตลอด (สุวริย์ จิงเจริญรัตน์, 2556) สอดคล้อง กับจุดหมายของหลักสูตร-การศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2544 ระบุว่า “มุ่งพัฒนาคนไทยให้เป็น มนุษย์ที่สมบูรณ์เป็นคนดีมีปัญญามีความสุขและมีความเป็นไทยมีศักยภาพในการศึกษาต่อและ ประกอบอาชีพจึงกำหนดจุดหมายซึ่งถือเป็นมาตรฐานการเรียนรู้ให้ผู้เรียนเกิดคุณลักษณะอันพึง ประสงค์ในงาน ในสังคมที่มีการพัฒนาทุก ๆ ด้านทั้งในด้านเศรษฐกิจสังคมการเมืองการพัฒนา เหล่านี้ต้องอาศัยปัจจัยหลายประการเพื่อหนุนกันแต่ปัจจัยหลักของการพัฒนาจำเป็นต้องอาศัย ทรัพยากรบุคคลที่มีคุณภาพซึ่งบุคคลที่มีคุณภาพจะต้องมีคุณสมบัติทั้งทางด้านสมรรถภาพทางด้าน ร่างกายแข็งแรงและจิตใจที่ดีมีสติปัญญา มีความรู้ความสามารถ มีความอดทนขยันขันแข็งไม่ย่อท้อ ต่อความยากลำบากเผชิญปัญหาและอุปสรรคด้วยความมุ่งมั่นคุณสมบัติเหล่านี้จำเป็นต้องถูกหล่อ หลอมให้เกิดขึ้นกับตัวบุคคลในรูปของคำว่าวินัยในตนเอง” วินัยในตนเองเป็นวัฒนธรรมของสังคม ที่ทุกคนต้องปฏิบัติเพราะจะทำให้บุคคลอยู่ร่วมกันได้ด้วยความสุขวินัยในตนเองนี้เป็นคุณธรรม ประการหนึ่งที่ทุกคนควรสร้างขึ้นสำหรับบังคับพฤติกรรมของตนเองทำให้คนเราบรรลุจุดหมาย ของชีวิตประสบความสำเร็จในชีวิต เยาวชนนั้นนับว่าเป็นทรัพยากรมนุษย์ที่สำคัญที่สุดของ ประเทศหากไม่ได้รับการพัฒนาให้เป็นทรัพยากรที่ดีแล้วการพัฒนาประเทศอาจจะเป็นไปได้ไม่ เต็มที่จะเห็นได้ว่าความมีวินัยในตนเองเป็นลักษณะที่จำเป็นต้องปลูกฝังให้กับเยาวชนเมื่อเยาวชนมี วินัยในตนเองเป็นพื้นฐานและมีวินัยต่อสังคมผลที่สุดก็จะมีวินัยต่อประเทศชาติโดยรวมซึ่งจะ ทำให้ประเทศจะก้าวหน้ามากยิ่งขึ้นดังนั้นจึงควรเสริมสร้างการมีวินัยในตนเองให้มากยิ่งขึ้นเพื่อเป็น การเพิ่มพูนคุณภาพของประชากรอีกด้านหนึ่งและจะสามารถลดปัญหาสังคมได้อีกด้วยสำนักงาน คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นหน่วยงานของกระทรวงศึกษาธิการที่รับผิดชอบการจัด การศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยเฉพาะหน่วยงานในระดับโรงเรียนจึงเป็นสถาบันหนึ่งของสังคมที่มีหน้าที่ ให้การศึกษอบรมเป็นแกนนำในการปลูกฝังระเบียบวินัยปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรมให้เกิดขึ้นแก่

นักเรียนเพื่อให้นักเรียนได้ฝึกอบรบบทบาทหน้าที่ของสมาชิกในสังคมสำหรับการเป็นผู้ใหญ่ที่มีวินัยในภายหน้าโดยได้รับความร่วมมือจากครูผู้สอนในทุกรายวิชาและการเอาใจใส่ของผู้บริหารสถานศึกษาในการฝึกอบรบให้นักเรียนเป็นผู้มีระเบียบวินัยจะต้องอาศัยการชี้แจงและตกลงด้วยเหตุผลซึ่งนักเรียนยอมรับข้อตกลงเหล่านั้นในทางตรงกันข้ามถ้านักเรียนไม่ยอมรับและเห็นเป็นการบังคับนักเรียนอาจจะฝ่าฝืนระเบียบวินัยได้ดังนั้นการศึกษาจึงเป็นปัจจัยในการพัฒนาคนคนและคนที่พัฒนาแล้วย่อมจะเป็นพื้นฐานที่จะพัฒนาทุกสิ่งทุกอย่างให้เจริญก้าวหน้า ในปัจจุบันจะเห็นว่านักเรียนมีปัญหาทางพฤติกรรมในทุกโรงเรียนมีพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของสังคมพฤติกรรมดังกล่าวเป็นพฤติกรรมที่ไม่อยู่ในระเบียบวินัยของโรงเรียนซึ่งทำความลำบากใจให้กับผู้บริหารครูและผู้ปกครองนักเรียนเป็นอย่างมากซึ่งมีปัญหาทางด้านวินัย ได้แก่ การไม่ตั้งใจเรียนการหนีโรงเรียนการแต่งกายผิดระเบียบการแสดงท่าทีที่ไม่เหมาะสมในสถานที่ต่าง ๆ เป็นต้นปัญหาเหล่านี้นับวันจะทวีความรุนแรงมากขึ้นอาจทำให้เกิดอารมณ์รุนแรงและมีปัญหาในการปรับตัวเนื่องจากพัฒนาการทางด้านร่างกายการปรับตัวให้เข้ากับเพื่อนทั้งเพื่อเพศเดียวกันและต่างเพศไม่ได้ความล้มเหลวทางการเรียนการขาดความรักและความเข้าใจจากทางบ้าน การสังเกตสภาพการดำรงชีวิตของผู้ปกครองนักเรียน โดยทั่วไปพบว่าผู้ปกครองส่วนใหญ่ต้องทำงานแต่เช้าเพื่อหารายได้จุนเจือครอบครัวและเสนองานใหม่โดยไม่คำนึงถึงจรรยาบรรณและจิตวิทยาที่พึงมีต่อเยาวชนและนักเรียนบางส่วนอาศัยอยู่กับญาติพี่น้องเป็นเหตุให้นักเรียนขาดคุณสมบัติการเป็นประชากรที่ดีรวมทั้งบรรยากาศในโรงเรียนตัวบุคคลภารกิจกรรมการเรียนการสอนกฎเกณฑ์ข้อบังคับก็มีส่วนส่งเสริมให้นักเรียนแสดงพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ (นัฐพล นพแก้ว, 2550)

วินัยเป็นส่วนหนึ่งที่เป็นองค์ประกอบของการมีคุณธรรมและการเป็นคนดีรวมทั้งเป็นสิ่งที่สำคัญและทำให้บุคคลดำเนินชีวิตได้อย่างมีความสุขการขาดซึ่งวินัยจะทำให้สังคมเกิดความปั่นป่วนวุ่นวายรวมทั้งบุคคลที่ไม่สามารถดำรงตนได้เป็นปกติสุข งานปกครองนักเรียนเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มบริหารงานทั่วไปตามโครงสร้างการบริหารงานของโรงเรียนที่มีความสำคัญไม่ยิ่งหย่อนไปกว่างานวิชาการงานอาคารสถานที่งานธุรการและงานด้านอื่น ๆ ซึ่งเป็นสิ่งที่ส่งผลไปถึงการพัฒนาพฤติกรรมของนักเรียน ได้สรุปได้ว่าพฤติกรรมที่บ่งบอกถึงความถดถอยของคุณธรรมจริยธรรมเกี่ยวกับการมีวินัยในตนเอง ดังนี้คือ 1) ความรับผิดชอบนักเรียนไม่เอาใจใส่ต่อปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย 2) ความเชื่อมั่นในตนเองนักเรียนไม่กล้าแสดงออกทั้งการคิดการพูดและการกระทำ 3) ความเป็นผู้นำนักเรียนไม่กล้าตัดสินใจเมื่อได้รับมอบหมายงานเวลาทำงานจะเกียจงานกันทำ 4) ความอดทนนักเรียนขาดความอดทนอดกลั้น ไม่สามารถควบคุมการกระทำของตนให้อยู่ในขอบเขต

ที่สังคมสามารถยอมรับได้ 5) ความเชื่อศรัทธาของนักเรียนบางคนเมื่อได้รับมอบหมายการบ้านจะไม่ทำการบ้านด้วยตนเอง

ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาวิจัยเรื่อง แนวทางการพัฒนาความมีวินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียนสามโคกสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดปทุมธานี เพื่อจะได้นำผลการวิจัยไปเป็นแนวทางในการพัฒนาวินัยในตนเองของนักเรียนให้มีคุณธรรมและจริยธรรมเพื่อพัฒนาให้เป็นบุคคลที่มีคุณภาพต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.2.1 เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นของครูด้านการพัฒนาความมีวินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียนสามโคกสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดปทุมธานี

1.2.2 เพื่อเปรียบเทียบความมีวินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียนสามโคกสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดปทุมธานีจำแนกตามสถานภาพ

1.2.3 เพื่อนำเสนอแนวทางการพัฒนาความมีวินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียนสามโคกสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดปทุมธานี

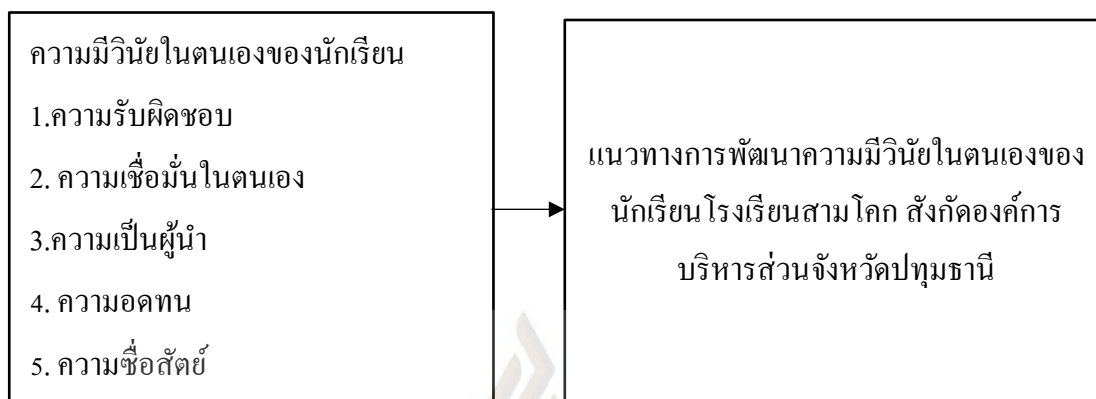
1.3 คำถามการวิจัย

1.3.1 ระดับความคิดเห็นของครูด้านการพัฒนาความมีวินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียนสามโคกเป็นอย่างไร

1.3.2 ความมีวินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียนสามโคกสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดปทุมธานีจำแนกตามสถานภาพ เป็นอย่างไร

1.3.3 แนวทางการพัฒนาความมีวินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียนสามโคก เป็นอย่างไร

1.4 กรอบแนวคิดการวิจัย

รูปที่ 1.1 กรอบแนวความคิดการวิจัย

ปรับปรุงจาก ทฤษฎีสองปัจจัย Two - Factor Theory

1.5 ขอบเขตของการวิจัย

1.5.1 ขอบเขตด้านเนื้อหา

การศึกษานี้มุ่งศึกษาแนวทางการพัฒนาความมีวินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียนสามโคก องค์การบริหารส่วนจังหวัดปทุมธานี สามารถสรุปองค์ประกอบได้ดังนี้ 1) ความรับผิดชอบ 2) ความเชื่อมั่นในตนเอง 3) ความเป็นผู้นำ 4) ความอดทน 5) ความซื่อสัตย์

1.5.2 ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ ครูประจำชั้น โรงเรียนสามโคก สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดปทุมธานี จำนวน 111 คน

1.6 ประโยชน์ของการวิจัย

1.6.1 เพื่อให้ทราบถึงระดับความวินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียนสามโคกองค์การบริหารส่วนจังหวัดปทุมธานี

1.6.2 ผลจากการวิจัยจะเป็นประโยชน์ต่อผู้บริหารครูฝ่ายปกครองครูประจำชั้นและผู้ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาใช้เป็นแนวทางในการแก้ปัญหาคความมีวินัยในตนเองของนักเรียนและพัฒนาพฤติกรรมความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โรงเรียนสามโคกองค์การบริหารส่วนจังหวัดปทุมธานี ให้สูงขึ้น

1.7 นิยามศัพท์เฉพาะ

วินัยในตนเอง หมายถึง “ความสามารถของบุคคลในการควบคุมอารมณ์และพฤติกรรมให้เป็นไปตามความต้องการของตน โดยมีได้เกิดจากการถูกบังคับจากอำนาจภายนอกหากแต่เกิดจากแรงกระตุ้นภายในตัวบุคคลอันเป็นผลสืบเนื่องจากการเรียนรู้ว่าเป็นค่านิยมที่ดีซึ่งสอดคล้องกับกฎเกณฑ์ระเบียบแบบแผนของสังคมและไม่ก่อให้เกิดความเดือดร้อนแก่ตนเองอีกทั้งมิได้เป็นการละเมิดสิทธิของผู้อื่นประกอบด้วยคุณลักษณะความมีวินัยในตนเอง 5 ด้าน ได้แก่

1) ความรับผิดชอบ หมายถึง พฤติกรรมที่แสดงออกถึงความสนใจเอาใจใส่ตั้งใจจริงที่จะปฏิบัติหน้าที่ ๆ ได้รับมอบหมายด้วยความพากเพียรพยายามเพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายที่กำหนด ยึดมั่นในความซื่อสัตย์เคารพต่อระเบียบกฎเกณฑ์รู้จักหน้าที่ที่มีต่อตนเองและผู้อื่น ยอมรับผลการกระทำทั้งผลดีและผลเสียที่เกิดขึ้น

2) ความเชื่อมั่นในตนเอง หมายถึง พฤติกรรมที่แสดงออกถึงความเชื่อมั่นหรือมั่นใจในความสามารถของตนเองซึ่งจะแสดงออกโดยการพูดหรือการตัดสินใจและปฏิบัติสิ่งต่าง ๆ ได้ โดยเชื่อมั่นว่าเป็นสิ่งที่ถูกต้องสมเหตุสมผล มีความสามารถในการปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์และสิ่งแวดล้อม

3) ความเป็นผู้นำ หมายถึง พฤติกรรมที่แสดงออกถึงความสามารถที่จะชักจูงหรือใช้อิทธิพลให้ผู้อื่นทำงานในระดับต่าง ๆ ที่ต้องการให้บรรลุเป้าหมายและวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ เป็นผู้ที่สามารถในการ ชักจูงให้คนอื่นทำงานให้สำเร็จตามต้องการ ยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นพร้อมที่จะให้อภัยในความผิดพลาดของผู้อื่นและมีความเห็นอกเห็นใจต่อบุคคลรอบข้าง

4) ความอดทน หมายถึง พฤติกรรมที่แสดงออกถึงความเข้มแข็งทั้งร่างกายและจิตใจสามารถยืนหยัดต่อสู้กับเหตุการณ์หรืออุปสรรคต่าง ๆ และควบคุมการกระทำของตนให้อยู่ในขอบเขตที่สังคมสามารถยอมรับได้โดยการใช้สติปัญญาควบคุมตนเองให้อยู่ในอำนาจของเหตุผล

5) ความซื่อสัตย์ หมายถึง พฤติกรรมที่แสดงออกถึงการยึดมั่นความจริงความถูกต้องดีงามเป็นหลักในการดำเนินชีวิตทั้งกายวาจาและใจมีความจริงใจ ไม่บิดเบือนข้อมูลปฏิบัติตนตามกฎเกณฑ์ที่ถูกกำหนดไว้มีความตรงต่อเวลา ละอายใจต่อบาป ไม่เอาไรด์เอาเปรียบผู้อื่นหรือแสวงหาผลประโยชน์ให้แก่ตนและพวกพ้องในทางที่มิชอบมีความรับผิดชอบต่อสิ่งที่ตนเองได้กระทำ”

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่องแนวทางการพัฒนาความมีวินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียนสามโลกสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดปทุมธานี ผู้วิจัยได้ศึกษาหนังสือ เอกสาร ตำรา บทความ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยจะนำเสนอความรู้เกี่ยวกับมีวินัยในตนเองของนักเรียน โรงเรียน แนวคิดต่าง ๆ บทความและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ตามลำดับดังนี้

2.1 หลักการแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวข้องกับการมีวินัยในตนเอง

2.2 ความหมายความมีวินัยในตนเองของนักเรียน

2.3 บริบทการดำเนินงานของสถานศึกษาสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดปทุมธานี การจัดการศึกษาขององค์การบริหารส่วนจังหวัดปทุมธานี

2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 หลักการแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวข้องกับการมีวินัยในตนเอง

นักวิชาการให้ความหมายของการมีวินัยในตนเอง ดังนี้

สุวริย์ จิงเจริญรัตน์ (2556) กล่าวถึงการมีวินัยในตนเองว่าหมายถึงพฤติกรรมที่บุคคลนั้นแสดงออกมาตามจิตสำนึกของตนซึ่งจะมีหน้าที่คือ

1) เป็นการอบรมนิสัยให้มีพฤติกรรมที่เป็นมาตรฐาน

2) ทำให้บุคคลนั้นมีพฤติกรรมที่เหมาะสมกับบุคลิกภาพของตนคือสามารถปฏิบัติตนตามกฎระเบียบของสังคมเชื่อมั่นในตนเองพึ่งตนเองได้รู้จักควบคุมอารมณ์และมีความอดทน

3) เกิดจากมโนธรรมภายในจิตใจที่มาจากการสะสมประสบการณ์และมีพัฒนาการมาเป็นลำดับ

4) สร้างความมั่นคงทางอารมณ์ให้แก่ผู้ปฏิบัติเพราะกฎเกณฑ์ต่าง ๆ ที่สังคมยอมรับจะเป็นกรอบแนวคิดที่บุคคลนั้นใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติตนให้เหมาะสมและแนวความคิดนี้ก็จะพัฒนาจนกลายเป็น “วินัยในตนเอง” วินัยในตนเองหมายถึงพฤติกรรมที่

แสดงออกของบุคคลตามแบบแผนกฎเกณฑ์ที่พึงประสงค์ของสังคมอันจะนำไปสู่การดำเนินชีวิตอย่างมีความสุข การส่งเสริมการมีวินัยในตนเอง

อมรา เล็กเริงสินธุ์ (2542) ได้ให้ความสำคัญของวินัยดังนี้

1) วินัยเป็นสิ่งที่ช่วยให้คนสามารถควบคุมตนเองการที่เด็กมีวินัยและสามารถควบคุมตนเองจะมีผลดีในขณะที่เป็นนักเรียนคือสามารถควบคุมตนเองให้อยู่ในระเบียบวินัยในชั้นเรียน

2) วินัยจะช่วยเตรียมตัวเด็กสำหรับการดำเนินชีวิตในภายหน้าเพื่อเป็นสมาชิกที่สร้างความมีระเบียบวินัยและความสงบสุขในสังคม 3. ประเทศใดมีพลเมืองที่มีระเบียบวินัยประเทศนั้นสามารถพัฒนาได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพนอกจากนี้กรมวิชาการ (2537, หน้า10) ได้กล่าวถึงความสำคัญของวินัยในตนเองว่าเป็นพื้นฐานของความรับผิดชอบการเคารพสิทธิของผู้อื่น การเอื้อเฟื้อแบ่งปันการรอคอยโดยไม่ต้องให้ผู้ใดมาควบคุมบังคับซึ่งเป็นพื้นฐานสำคัญที่เอื้อต่อความสำเร็จของบุคคลและส่วนรวมจึงควรส่งเสริมวินัยในตนเองซึ่งจะช่วยให้มีความสามารถดังต่อไปนี้

2.1) ด้านสติปัญญาช่วยให้รู้จักคิดใช้เหตุผลตัดสินใจและแก้ปัญหาด้วยตนเอง

2.2) ด้านสังคมอารมณ์และจิตใจช่วยให้กล้าคิดกล้าแสดงออกมีความรับผิดชอบต่อสิทธิของผู้อื่นมีความเอื้อเฟื้อรู้จักการแบ่งปันรู้จักการรอคอยสรุปได้ว่าความสำคัญและคุณค่าของการมีวินัยในตนเองเป็นสิ่งที่ดีงามที่เกิดขึ้นกับบุคคลใดแล้วย่อมสามารถควบคุมตนเองให้ปฏิบัติในสิ่งที่ถูกต้องทั้งด้านสติปัญญารู้จักใช้เหตุผลการตัดสินใจการแก้ปัญหาด้วยตนเองด้านอารมณ์กล้าคิดกล้าแสดงออกมีความรับผิดชอบต่อสิทธิของผู้อื่นอันนำมาซึ่งความสุขความเจริญและเกิดประสิทธิภาพต่อตนเองทั้งในหน้าที่การงานและครอบครัวอันนำไปสู่การพัฒนาประเทศชาติให้มีความก้าวหน้าสืบไปคุณลักษณะของวินัยในตนเองวินัยนั้นเกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับมนุษย์และความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับธรรมชาติสังคมมนุษย์จำเป็นต้องมีวินัยเพื่อทำให้เกิดระบบระเบียบซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญในการสร้างความสงบสุขและความเจริญก้าวหน้าแก่ชีวิตและสังคมการปลูกฝังวินัยให้กับเด็กจึงมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งโดยเฉพาะการปลูกฝังวินัยในช่วงปฐมวัยเนื่องจากการบ่มเพาะเมล็ดพืชแห่งวินัยในตัวเด็กตั้งแต่ระยะเริ่มแรกเพื่อให้วินัยหยั่งรากลึกกลงอย่างมั่นคงมากขึ้น ได้แสดงธรรมไว้ว่าการสร้างวินัยที่ดีที่สุดต้องอาศัยธรรมชาติของมนุษย์ด้วยการเริ่มต้นจากการยอมรับว่ามนุษย์ส่วนใหญ่อยู่ด้วยความเคยชินการสร้างวินัยจึงต้องทำให้วินัยเป็นพฤติกรรมที่เคยชิน โดยพยายามเอาพฤติกรรมที่ดีที่มีวินัยให้เด็ก

ทำเป็นครั้งแรกก่อนซึ่งได้แก่ในช่วงปฐมวัยหลังจากนั้นเมื่อเด็กทำบ่อย ๆ ซ้ำ ๆ ก็จะเกิดความเคยชิน และเป็นวิถีชีวิตในที่สุด

2.2 องค์ประกอบความมีวินัยในตนเองของนักเรียน

2.2.1 ด้านความรับผิดชอบ

ชลลดา สอนศิริ (2559) กล่าวว่า ความรับผิดชอบ หมายถึง ลักษณะของบุคคลที่แสดงออกถึงความเอาใจใส่ จดจ่อ ตั้งใจ มุ่งมั่นต่อหน้าที่การงาน การศึกษาเล่าเรียน และการเป็นอยู่ของตนเอง และ ผู้อยู่ใน ความดูแล ตลอดจนสั่งคมอย่างเต็มความสามารถ เพื่อให้บรรลุผลสำเร็จตามความมุ่งหมายในเวลา ที่กำหนด ยอมรับผลการกระทำทั้งผลดีและผลเสียที่เกิดขึ้น รวมทั้งปรับปรุงการปฏิบัติงานให้ดีขึ้น เป็นความผูกพันในการที่จะปฏิบัติหน้าที่ให้สำเร็จลุล่วงไปได้ และความสำเรีงนี้เกี่ยวข้องกับปัจจัย 3 ประการ คือ พันธะผูกพัน หน้าที่การงาน และวัตถุประสงค์

ทัศนียา แสนทิพย์(2559) กล่าวว่า ความรับผิดชอบ หมายถึง ความรับผิดชอบ หมายถึง ลักษณะของบุคคลซึ่งแสดงออกโดยใช้ความสนใจ เอาใจใส่ตั้งใจจริงที่จะปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายด้วยความพากเพียรพยายาม เพื่อให้บรรลุ จุดมุ่งหมายที่ได้กำหนดไว้ รวมทั้งให้ความสำคัญที่จะกระทำตามคำพูดที่ได้เคยให้คำมั่น ไว้ มีความซื่อสัตย์ เคารพต่อระเบียบ กฎเกณฑ์ รู้จักหน้าที่ที่มีต่อตนเองและผู้อื่น ตลอดจนยอมรับ ผลของการกระทำของตนด้วยความเต็มใจ แม้ว่าผลที่ปรากฏออกมาจะประสบความสำเร็จหรือไม่ ก็ตาม และพร้อมที่จะมุ่งมั่นแก้ไขปรับปรุงให้ดีขึ้น

คะเนิงนิจ พุ่มพวง (2546) ได้ให้ความหมายความรับผิดชอบหมายถึงลักษณะของบุคคลที่แสดงออกด้วยความตั้งใจที่จะปฏิบัติหน้าที่ตรงต่อเวลามีการวางแผนการทำงานตรวจทานงานและยอมรับผลของการกระทำในการปฏิบัติหน้าที่ทั้งผลดีและผลเสียเพื่อให้บรรลุผลสำเร็จตามความมุ่งหมายทั้งพยายามปรับปรุงการปฏิบัติหน้าที่เพื่อให้ได้ผลดียิ่งขึ้นซึ่งลักษณะของการกระทำที่แสดงออกถึงการมีความรับผิดชอบจำแนกออกเป็น 3 ด้านดังนี้

1) ความรับผิดชอบต่อตนเองและการกระทำของตนเอง ได้แก่ การตรงต่อเวลา การรู้จักหน้าที่ของตนการรู้จักรักษาสุขภาพอนามัยการรู้จักคุ้มครองตนเองการรู้จักควบคุมความประพฤติของตน

2) ความรับผิดชอบต่อการศึกษเล่าเรียน

3) ความรับผิดชอบต่อสถานศึกษา สรุปได้ว่าการมีวินัยในตนเองด้านความรับผิดชอบทุกคนที่แสดงออกถึงการปฏิบัติหน้าที่ด้วยความเพียรพยายามละเอียดรอบคอบเป็นคนซื่อสัตย์ต่อหน้าที่การปกครองตรงต่อเวลา-และยอมรับการกระทำของตนเองและปรับปรุงงานในหน้าที่ให้ดียิ่งขึ้นอยู่เสมอ ๆ เองด้านความเชื่อมั่นในตนเอง

สรุปว่า ความรับผิดชอบ หมายถึง พฤติกรรมที่แสดงออกถึงความสนใจเอาใจใส่ตั้งใจจริงที่จะปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายด้วยความพากเพียรพยายามเพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายที่กำหนด ยึดมั่นในความซื่อสัตย์เคารพต่อระเบียบกฎเกณฑ์รู้จักหน้าที่ที่มีต่อตนเองและผู้อื่น ยอมรับผลการกระทำทั้งผลดีและผลเสียที่เกิดขึ้น

2.2.2 ด้านความเชื่อมั่นในตัวเอง

ทัศนียา แสนทิพย์ (2559) กล่าวว่า ความเชื่อมั่นในตนเอง หมายถึง ลักษณะของบุคคลที่มีความเชื่อมั่นหรือมั่นใจในความสามารถของตนเองซึ่งจะแสดงออกโดยการพูดหรือการตัดสินใจ และปฏิบัติสิ่งต่าง ๆ ได้โดยเชื่อมั่นว่าเป็นสิ่งที่ถูกต้องสมเหตุสมผลและมีความพร้อมที่จะเผชิญต่ออุปสรรคต่าง ๆ ที่ขัดขวางโดยไม่ย่อท้อ

ชลลดา สอนศิริ (2559) กล่าวว่า ความเชื่อในตนเอง หมายถึง ความมั่นใจหรือความกล้าของบุคคลที่จะทำใน สิ่งใดสิ่งหนึ่งให้สำเร็จได้ตามที่ตนได้ตั้งใจไว้ แม้ว่าจะมีอุปสรรคก็ยังไม่ทำให้เกิดความย่อท้อยังคง สามารถทำสิ่งนั้น ๆ ต่อไปโดยมีความมั่นใจว่าตนสามารถที่จะกระทำสิ่งนั้นให้สำเร็จลุล่วงไปได้ ด้วยความถูกต้อง บุคคลที่มีความเชื่อในตนเองมักจะกล้าตัดสินใจด้วยตนเองเมื่อมีปัญหาเกิดขึ้น มีความรับผิดชอบในหน้าที่ของตนสามารถทำให้ตนประสบความสำเร็จในการทำงาน มีความสามารถ ในการปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์ใหม่ ๆ และสิ่งแวดล้อมใหม่ได้ซึ่งความเชื่อมั่นในตนเอง ดังกล่าวนี้เป็นบุคลิกภาพที่ดีอย่างหนึ่งที่ควรปลูกฝังให้กับนักเรียน

สรุปว่า ความเชื่อมั่นในตนเอง หมายถึง พฤติกรรมที่แสดงออกถึงความเชื่อมั่นหรือมั่นใจในความสามารถของตนเองซึ่งจะแสดงออกโดยการพูดหรือการตัดสินใจและปฏิบัติสิ่งต่าง ๆ ได้โดยเชื่อมั่นว่าเป็นสิ่งที่ถูกต้องสมเหตุสมผล มีความสามารถในการปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์และสิ่งแวดล้อม

2.2.3 ด้านความเป็นผู้นำ

ความหมายของผู้นำคำว่าผู้นำได้มีนักวิชาการหลายท่านได้นิยามความหมายไว้มากมาย ถ้วนแต่ความหมายใกล้เคียงกันดังเช่น

ชลลดา สอนศิริ (2559) กล่าวว่า ความเป็นผู้นำ หมายถึง เป็นบุคคลที่มีความสามารถในการใช้อิทธิพลให้คนอื่น ทำงานในระดับต่าง ๆ ที่ต้องการให้บรรลุเป้าหมายและวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ เป็นผู้ที่สามารถในการ ชักจูงให้คนอื่นทำงานให้สำเร็จตามต้องการ เป็นบุคคลที่มีอิทธิพลสูงสุดในกลุ่มและเป็นผู้ที่ต้อง ปฏิบัติภาระหน้าที่ของตำแหน่งผู้นำที่ได้รับมอบหมายบุคคลอื่นในกลุ่มที่เหลือก็คือผู้ตาม แม้จะเป็น หัวหน้ากลุ่มย่อยหรือผู้ช่วยในการปฏิบัติหน้าที่ต่าง ๆ ก็ตาม

ทัศนียา แสนทิพย์ (2559) กล่าวว่า ความเป็นผู้นำ หมายถึง ลักษณะของบุคคลที่แสดงออกถึงความสามารถที่จะชักจูง หรือ ใช้อิทธิพลต่อผู้อื่นในการร่วมกันดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ของกลุ่มให้บรรลุผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ ที่ได้กำหนดไว้เป็นผู้ที่ไม่มุ่งร้ายต่อผู้อื่น มีความเสียสละ มีเหตุผล ปราศจากอคติ ยอมรับฟัง ความคิดเห็นของผู้อื่น พร้อมทั้งจะให้อภัยในความผิดพลาดของผู้อื่น และมีความเห็นอกเห็นใจ ต่อบุคคลรอบข้าง

สุรินทร์รัตน์ มุสิกการกุล (2548) กล่าวว่าผู้นำหมายถึงบุคคลที่ได้รับการแต่งตั้งให้ เป็นหัวหน้าในกลุ่มหรือในองค์กรนั้นหรือไม่ได้รับการแต่งตั้งก็ตามแต่เป็นผู้มีอิทธิพลเหนือกว่าบุคคลอื่นมีบทบาทในการนำกลุ่มไปสู่จุดหมายที่วางไว้เป็นผู้ที่ประสานงานอันเกี่ยวกับกิจกรรมของกลุ่ม เพื่อส่งเสริมให้มีการเปลี่ยนแปลงการสรรหาของกลุ่มอย่างมีประสิทธิภาพสนับสนุนและส่งเสริม การปฏิสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกในกลุ่มให้ดำเนินไปด้วยดี

สรุปว่า ความเป็นผู้นำ หมายถึง พฤติกรรมที่แสดงออกถึงความสามารถที่จะชักจูงหรือใช้อิทธิพลให้ผู้อื่นทำงานในระดับต่าง ๆ ที่ต้องการให้บรรลุเป้าหมายและวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ เป็นผู้ที่สามารถในการ ชักจูงให้คนอื่นทำงานให้สำเร็จตามต้องการ ยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นพร้อมที่จะให้อภัยในความผิดพลาดของผู้อื่นและมีความเห็นอกเห็นใจต่อบุคคลรอบข้าง

2.2.4 ด้านความอดทน

กระทรวงศึกษาธิการ กรมวิชาการ (2546) ให้ความหมายความอดทนที่มีต่องานที่ทำ หมายถึงทำงานหนึ่ง ๆ อย่างต่อเนื่องหรือเป็นเวลานาน โดยไม่เบื่อหน่ายไม่ทิ้งงานไม่ขอให้คนอื่นช่วยเหลือหากยังอยู่ในสภาพที่ตนเองยังพอทำงานได้โดยเน้นหนักไปในแนวทางของความอดทนที่ต้องเข้มแข็งทางกายเป็นหลักและความอดทนทางจิตหรืออารมณ์ที่มีต่องานที่ทำซึ่งเกิดจากการใช้ถ้อยคำทางลบของบุคคลอื่น

สิริกร สีนสม (2558) กล่าวว่า ความอดทน หมายถึง ความเข้มแข็งของจิตใจในการห้ามตัวเองไม่ให้ประพฤติน่าขำ มุ่งมั่นทำความดี มีความตั้งใจจริง มีความเพียรพยายามทำงานที่ได้รับมอบหมายจนสำเร็จถึงแม้งาน นั้นจะยุ่งยากหรือต้องผ่านความยากลำบากก็ตาม

ทัศนียา แสนทิพย์ (2559) กล่าวว่า ความอดทน หมายถึง ลักษณะของบุคคลที่มีความเข้มแข็ง หนักแน่น ทนทาน ทั้งร่างกายและจิตใจ สามารถยืนหยัดต่อสู้กับการกระทบกระทั่งของเหตุการณ์ หรืออุปสรรคต่าง ๆ ตลอดจนความยากลำบาก คำวิพากษ์วิจารณ์ที่ทำให้เจ็บแค้นได้โดยไม่แสดงอาการหวั่นไหวหรือย่อท้อ มีความสามารถควบคุมการกระทำของตนให้อยู่ในขอบเขตที่สังคมสามารถยอมรับได้ โดยการใช้สติปัญญาควบคุมตนเองให้อยู่ในอำนาจของเหตุผล

สรุปว่า ความอดทน หมายถึง พฤติกรรมที่แสดงออกถึงความเข้มแข็งทั้งร่างกายและจิตใจ สามารถยืนหยัดต่อสู้กับเหตุการณ์หรืออุปสรรคต่าง ๆ และควบคุมการกระทำของตนให้อยู่ในขอบเขตที่สังคมสามารถยอมรับได้โดยการใช้สติปัญญาควบคุมตนเองให้อยู่ในอำนาจของเหตุผล

2.2.5 ด้านความซื่อสัตย์

นงลักษณ์ วิรัชชัย (2551) ให้ความหมายของคำว่าความซื่อสัตย์สุจริต หมายถึงคุณลักษณะที่แสดงถึงการยึดมั่นความจริงความถูกต้องดีงามเป็นหลักในการดำเนินชีวิตทั้งกายวาจาและใจมีความจริงใจ ไม่บิดเบือนข้อมูลรู้จักรักษาความลับหลีกเลี่ยงการหาผลประโยชน์ทับซ้อนมีความเกรงกลัวและละอายต่อการทำชั่วกล่าวโดยสรุปความซื่อสัตย์หมายถึงการกระทำที่ซื่อตรงและจริงใจทั้งกายวาจาใจทั้งตนเองผู้อื่นรวมทั้งหน้าที่การงานและสังคม

ชลดา สอนศิริ (2559) กล่าวว่า ความซื่อสัตย์ หมายถึง ความซื่อตรง มั่นคงอยู่ในศีลธรรม มีความซื่อสัตย์ต่อตนเองและผู้อื่น มีความสุจริตทางกายทางวาจา และทางใจซึ่งความซื่อสัตย์นี้จะไม่ทำให้บุคคล รอบข้างของเราเดือดร้อนและแล้วความซื่อสัตย์นั้นก็จะเป็นพยานซึ่งความเจริญของบ้านเมือง

ทัศนียา แสนทิพย์ (2559) กล่าวว่า ความซื่อสัตย์ หมายถึง ลักษณะของบุคคลที่มีความประพฤติที่ยึดหลักแห่งคุณธรรม โดยจะแสดงออกมด้วยความซื่อตรงทั้งทางกาย วาจา ใจ ต่อตนเอง และผู้อื่น ปฏิบัติตนตามกฎเกณฑ์ ที่ถูกกำหนดไว้ มีความตรงต่อเวลาละเอียดรอบคอบ ไม่เอาใจเอียงเปรียบผู้อื่นหรือแสวงหาผลประโยชน์ ให้แก่ตน และพวกพ้องในทางที่มีชอบ มีความรับผิดชอบต่อสิ่งที่ตนเองได้กระทำ

สรุปว่า ความซื่อสัตย์ หมายถึง พฤติกรรมที่แสดงออกถึงการยึดมั่นความจริงความถูกต้องดีงามเป็นหลักในการดำเนินชีวิตทั้งกายวาจาและใจมีความจริงใจ ไม่บิดเบือนข้อมูลปฏิบัติตนตามกฎเกณฑ์ที่ถูกกำหนดไว้มีความตรงต่อเวลา ละเอียดรอบคอบ ไม่เอาใจเอียงเปรียบผู้อื่นหรือ แสวงหาผลประโยชน์ให้แก่ตนและพวกพ้องในทางที่มีชอบมีความรับผิดชอบต่อสิ่งที่ตนเองได้กระทำ

ตารางที่ 2.1 การสังเคราะห์องค์ประกอบของความมีวินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียนสามโลก
องค์การบริหารส่วนจังหวัดปทุมธานี

องค์ประกอบ	Kohlberg, 1976	ทัศนียา แสนทิพย์, 2559	มัตติกา จอกทอง, 2557	ชนสาร เฟื่องพุ่ม, 2558	สิริกร สีนตม, 2558	ชลดา สอนศิริ, 2559	ความถี่
1. ความรับผิดชอบ	✓	✓	✓	✓	✓	✓	6
2. ความซื่อสัตย์	✓	✓	✓	✓	✓	✓	6
3. ความเชื่อมั่นในตนเอง	✓	✓		✓	✓	✓	5
4. ความเป็นผู้นำ	✓	✓	✓		✓	✓	5
5. ความอดทน	✓	✓		✓	✓	✓	5

2.3 บริบทการดำเนินงานของสถานศึกษาสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดปทุมธานี

องค์การบริหารส่วนจังหวัดปทุมธานี (เจ้าของเว็บไซต์, 2561) เดิมมีสถานที่ตั้งสำนักงานอยู่ ณ ตำบลบางปรอก อำเภอเมือง จังหวัดปทุมธานี ด้านซ้ายติดกับจวนผู้ว่าราชการจังหวัดปทุมธานี ด้านขวาติดกับที่ดินจังหวัดปทุมธานี ด้านหน้าเป็นแม่น้ำเจ้าพระยา สำนักงานเป็นอาคาร คสล.2ชั้น มีสภาพเก่าทรุดโทรม ต่อมาในปี พ.ศ.2544 องค์การบริหารส่วนจังหวัดปทุมธานีได้ทำการก่อสร้างอาคารสำนักงานองค์การบริหารส่วนจังหวัดแห่งใหม่งบประมาณ 39, 800,000 บาท (สามสิบล้านแปดแสนบาทถ้วน) โดยก่อสร้าง ณ บริเวณศูนย์เครื่องจักรกล หมู่ที่ 2 ตำบลบ้านฉาง อำเภอเมือง จังหวัดปทุมธานีบนเนื้อที่ 9 ไร่การจัดรูปแบบขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ซึ่งเป็นการปกครองท้องถิ่นรูปแบบหนึ่ง ที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน ได้มีการปรับปรุงแก้ไข และวิวัฒนาการมาตามลำดับ โดยจัดให้มีสภาจังหวัด ขึ้นเป็นครั้งแรกในปี พ.ศ. 2476 ตามความในพระราชบัญญัติจัดระเบียบเทศบาล พ.ศ. 2476 ฐานะของสภาจังหวัดขณะนั้น มีลักษณะเป็นองค์การแทนประชาชน ทำหน้าที่ให้คำปรึกษาหารือแนะนำแก่คณะกรรมการจังหวัด ยังมีได้มีฐานะเป็นนิติบุคคลที่แตกต่างหากจากราชการบริหารส่วนภูมิภาค หรือเป็นหน่วยการปกครองท้องถิ่นตามกฎหมาย ต่อมาในปี พ.ศ. 2481 ได้มีการตราพระราชบัญญัติสภาจังหวัด พ.ศ. 2481ขึ้น โดยมีความประสงค์ที่จะแยกกฎหมายที่เกี่ยวกับสภาจังหวัดไว้โดยเฉพาะสำหรับสาระสำคัญของพระราชบัญญัติฯ นั้น ยังมีได้มีการเปลี่ยนแปลงฐานะ และ บทบาทของสภาจังหวัดไปจากเดิม กล่าวคือสภาจังหวัดยังคงทำหน้าที่เป็นสภาที่ปรึกษาของคณะกรรมการจังหวัดเท่านั้น จนกระทั่งได้มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2495 ซึ่งกำหนดให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นหัวหน้า ปกครองบังคับบัญชาข้าราชการ และรับผิดชอบบริหารราชการในส่วนจังหวัดของกระทรวง ทบวง กรมต่างๆ โดยตรงแทนคณะกรรมการจังหวัดเดิม โดยผลแห่งพระราชบัญญัติฯ นี้ทำให้สภาจังหวัดมีฐานะเป็นสภาที่ปรึกษาของผู้ว่าราชการจังหวัด แต่เนื่องจากบทบาทและการดำเนินงานของสภาจังหวัดในฐานะที่ปรึกษา ซึ่งคอยให้คำแนะนำ และควบคุมดูแลการปฏิบัติงานของจังหวัด ไม่สู้จะได้ผลตามความมุ่งหมายเท่าใดนัก จึงทำให้เกิดแนวคิดที่จะปรับปรุงบทบาทของสภาจังหวัด ให้มีประสิทธิภาพ โดยให้ประชาชนได้เข้ามามีส่วนในการปกครองตนเองยิ่งขึ้น ในปี พ.ศ. 2498 อันมีผลให้เกิด “องค์การบริหารส่วนจังหวัด” ขึ้นตามกฎหมาย โดยมีฐานะเป็นนิติบุคคลแยกจากจังหวัดในฐานะที่เป็นราชการบริหารราชการส่วนภูมิภาค ต่อมาได้มีการประกาศคณะปฏิวัติฉบับที่ 218 ลงวันที่ 29 กันยายน 2515 ซึ่งเป็นกฎหมายแม่บทว่าด้วยการจัดระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน กำหนดให้

องค์การบริหารส่วนจังหวัดมีฐานะเป็นหน่วยการปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบหนึ่ง เมื่อสภาจังหวัดแปรสภาพมาเป็นสภาการปกครองท้องถิ่น จึงมีบทบาทและอำนาจหน้าที่เพิ่มขึ้นอย่างมาก ดังนั้นเพื่อประโยชน์ในการทำความเข้าใจอำนาจหน้าที่และบทบาทของสภาจังหวัด จากอดีตถึงปัจจุบัน จึงขอแบ่งระยะวิวัฒนาการของสภาจังหวัดออกเป็น 2 ระยะ ดังนี้

1) ในอดีต (พ.ศ.2476 – 2498) นับตั้งแต่ปี พ.ศ. 2476 ที่ได้มีการจัดตั้งสภาจังหวัดขึ้นตามพระราชบัญญัติระเบียบเทศบาล พ.ศ.2476 ซึ่งนับเป็นจุดกำเนิดและรากฐานของการพัฒนาที่ทำให้มีหน่วยงานปกครองท้องถิ่นในรูปขององค์การบริหารส่วนจังหวัดขึ้น จนถึงปี พ.ศ. 2498 นั้น อาจกล่าวโดยสรุปถึงฐานะอำนาจหน้าที่บทบาทของสภาจังหวัดได้ว่ามีลักษณะดังนี้ฐานะสภาจังหวัดในขณะนั้นก็ยังมีได้มีฐานะเป็นหน่วยการปกครองท้องถิ่นและเป็นนิติบุคคล ที่แยกต่างหากจากราชการบริหารส่วนภูมิภาค ตามกฎหมายเป็นเพียงองค์กรตัวแทนประชาชนรูปแบบหนึ่ง ที่ทำหน้าที่ให้คำปรึกษา แนะนำแก่จังหวัด ซึ่งพระราชบัญญัติบริหารราชการแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2476 กำหนดให้จังหวัดเป็นหน่วยราชการบริหารภูมิภาค อำนาจการบริหารงานในจังหวัดอยู่ภายใต้การดำเนินงานของคณะกรรมการจังหวัดซึ่งมีผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นประธานสภาจังหวัดจึงมีบทบาทเป็นเพียงที่ปรึกษาเกี่ยวกับกิจการของสภาจังหวัดแก่คณะกรรมการจังหวัด และคณะกรรมการจังหวัดไม่จำเป็นต้องปฏิบัติตามเสมอไป จนกระทั่งในปี 2495 ได้มีการตราพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนแผ่นดิน กำหนดให้ผู้ว่าราชการจังหวัด สภาจังหวัดจึงเปลี่ยนบทบาทจากสภาที่ปรึกษาของกรรมการจังหวัดมาเป็นสภาที่ปรึกษาของผู้ว่าราชการจังหวัด สำหรับอำนาจหน้าที่ของสภาจังหวัดพระราชบัญญัติสภาจังหวัด พ.ศ. 2481 มาตรา 25 ได้กำหนดให้สภาจังหวัดมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(1) ตรวจสอบและรายงานเรื่องงบประมาณที่ทางจังหวัดตั้งขึ้น และสอบสวนการคลังทางจังหวัดตามระเบียบ ซึ่งจะได้มีกฎกระทรวงกำหนดไว้

(2) แบ่งสรรเงินทุนอุดหนุนของรัฐบาลระหว่างบรรดาเทศบาลในจังหวัด

(3) เสนอข้อแนะนำและให้คำปรึกษาต่อคณะกรรมการจังหวัดในกิจการจังหวัดดังต่อไปนี้

- ก. การรักษาความสงบเรียบร้อยและศีลธรรมอันดีของประชาชน
- ข. การประถมศึกษาและอาชีวศึกษา
- ค. การป้องกันโรค การบำบัดโรค การจัดตั้งและบำรุงสถานพยาบาล
- ง. การจัดให้มีและบำรุงทางบก ทางน้ำ
- จ. การกสิกรรมและการขนส่ง
- ฉ. การเก็บภาษีอากรโดยตรง ซึ่งจะเป็นรายได้ส่วนจังหวัด
- ช. การเปลี่ยนแปลงเขตหมู่บ้าน ตำบล อำเภอ และเขตเทศบาล

(4) ให้คำปรึกษาในกิจการที่คณะกรรมการจังหวัดร้องขอ

2) ในปี (พ.ศ.1498-2540) การจัดตั้งและการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ในปัจจุบันเป็นไปตามพระราชบัญญัติระเบียบราชการส่วนจังหวัด พ.ศ. 2498 ซึ่งกำหนดให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดเป็นหน่วยการปกครองท้องถิ่นรูปแบบหนึ่ง ดังนั้นองค์การบริหารส่วนจังหวัดจึงเป็นหน่วยราชการบริหารส่วนท้องถิ่น ที่มีฐานะเป็นนิติบุคคล และในพระราชบัญญัติดังกล่าว ได้กำหนดอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดไว้ เช่น การรักษาความสงบเรียบร้อยและศีลธรรมอันดี ของประชาชน การศึกษา การทำนุบำรุงศาสนา และการส่งเสริมวัฒนธรรม การสาธารณสุข การป้องกันโรค การบำบัดโรค และการจัดตั้งและบำรุงสถานพยาบาล ฯลฯ เป็นต้น นอกจากนี้ องค์การบริหารส่วนจังหวัดยังอาจทำกิจการซึ่งอยู่นอกเขตในเมื่อกิจการนั้นจำเป็นต้องทำ และเป็นการเกี่ยวเนื่องกับกิจกรรมที่ดำเนินตามอำนาจหน้าที่อยู่ภายในเขตของตน โดยได้รับความยินยอมจากสภาเทศบาล คณะกรรมการสุขาภิบาล สภาจังหวัดหรือสภาตำบลที่เกี่ยวข้องนั้น และได้รับอนุมัติจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

3) ปี (พ.ศ. 2540 – ปัจจุบัน) พระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. 2540 ได้ผ่านการพิจารณาของรัฐสภาและประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม 114 ตอนที่ 62 ก ลงวันที่ 31 ตุลาคม 2540 โดยใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 1 พฤศจิกายน 2540 เป็นต้นมาพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวเป็น

กฎหมายที่กล่าวถึงระเบียบวิธีการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดซึ่งเป็นหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นแทนที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด พ.ศ. 2498 สำหรับเหตุผลของการใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ อาจพิจารณาได้จากบทบัญญัติของพระราชบัญญัติซึ่งระบุว่า “โดยที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด พ.ศ. 2498 เป็นองค์กรปกครองท้องถิ่นที่รับผิดชอบในพื้นที่ทั้งจังหวัดที่อยู่นอกเขตสุขาภิบาลและเทศบาล เมื่อได้มีพระราชบัญญัติสถาปนาและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 ออกใช้บังคับเพื่อกระจายอำนาจการปกครองให้แก่องค์การบริหารส่วนตำบล ในการนี้สมควรปรับปรุงบทบาทและอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดให้สอดคล้องกัน ปรับปรุงโครงสร้างขององค์การบริหารส่วนจังหวัดให้เหมาะสม” นอกจากนี้จะพิจารณาในเหตุผลของพระราชบัญญัติแล้ว จากบันทึกการประชุมคณะกรรมการวิสามัญ สภาผู้แทนราษฎร ซึ่งพิจารณาร่างพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด ครั้งที่ 2 วันที่ 13 มีนาคม 2540 ที่ประชุมได้อภิปรายประเด็นวัตถุประสงค์ของการออกกฎหมาย สรุปว่า เพื่อจัดระบบบริหารให้มีประสิทธิภาพ ซึ่งปัจจุบันมีปัญหาด้านการบริหารการจัดการด้านพื้นที่ และรายได้ซ้ำซ้อน เพื่อเป็นการปรับเปลี่ยนตามการเปลี่ยนแปลงของการเมืองการปกครองท้องถิ่นที่มีการเปลี่ยนแปลงทางด้านการขยายความเจริญเติบโตของแต่ละท้องถิ่น เพื่อเป็นการถ่ายโอนอำนาจการปกครองส่วนภูมิภาคมาสู่ท้องถิ่น โดยให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดทำหน้าที่ในการประสานกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นการประสานกับรัฐบาลและตัวแทนหน่วยงานของรัฐ การถ่ายโอนภารกิจและงบประมาณที่เคยอยู่ในภูมิภาคไปอยู่ในองค์การบริหารส่วนจังหวัด เพื่อเป็นการกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่นให้มากยิ่งขึ้น โดยจะเพิ่มอิสระให้กับองค์การบริหารส่วนจังหวัดมากขึ้นด้วยการลดการกำกับดูแลจากส่วนกลางลง

จากการที่พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2542 มาตรา 17 (16) บัญญัติให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดมีอำนาจและหน้าที่ในการจัดการศึกษา ซึ่งอาจดำเนินการด้วยการจัดตั้งสถานศึกษาขึ้นมาใหม่ หรือขอรับการถ่ายโอนสถานศึกษาในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการมาดำเนินการ ทั้งนี้โดยในปีการศึกษา 2552 องค์การบริหารส่วนจังหวัดปทุมธานี ได้ยื่นขอถ่ายโอน โรงเรียนวัดป่าจิว(ระดับประถมศึกษา)และโรงเรียนสามโคก(ระดับมัธยมศึกษา) ตำบลบ้านจิว อำเภอสามโคก จังหวัดปทุมธานีมาดำเนินการ โดยมี

เป้าหมายในการพัฒนาโรงเรียนทั้งสองให้เป็นโรงเรียนแห่งการเรียนรู้ โรงเรียนแห่งความปลอดภัย โรงเรียนมาตรฐานคุณภาพ มีความเป็นเลิศด้านภาษา ดนตรี กีฬา วิชาชีพ ซึ่งกระทรวงศึกษาธิการ โดยสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้อนุมัติการถ่ายโอนตามหนังสือสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ที่ ศธ.04003/32 ลงวันที่ 9 เมษายน 2552 ดังนั้น เพื่อให้สถานศึกษาทั้ง 2 แห่ง มีความพร้อมและสามารถจัดการศึกษาให้บรรลุเป้าหมาย อย่างมีประสิทธิภาพ ได้ทันที ในปีการศึกษา 2552 จึงได้จัดทำโครงการนี้ขึ้น

2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการศึกษาค้นคว้างานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความมีวินัยในตนเองของนักเรียน มีงานวิจัยที่เป็นแนวทางดังนี้

ชลลดา สอนศิริ (2559) ศึกษาเรื่อง ความมีวินัยและแนวทางการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โรงเรียนวัดหนองขาม(ไตรราษฎร์อารุง) สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาชลบุรี เขต 3 ผลการวิจัยพบว่า 1) ความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โรงเรียนวัดหนองขาม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3 6 ด้าน โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก ยกเว้น ด้านความเชื่อมั่นในตนเองอยู่ในระดับปานกลาง 2) ความมีวินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียนวัดหนองขาม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3 จำแนกตามเพศโดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มี นัยสำคัญทางสถิติ 3) ความมีวินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียนวัดหนองขาม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3 จำแนกตามระดับชั้น โดยรวมและรายด้านแตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ 4) แนวทางการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองกิจกรรมที่ส่งเสริมความมีวินัยในตนเองของ นักเรียนโรงเรียนวัดหนองขาม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3 ควรมีกิจกรรมที่เสริมสร้างความมีวินัยในตนเอง เรียงลำดับคะแนนจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก คือ กิจกรรมค่ายลูกเสือ-เนตรนารี กิจกรรมค่ายคุณธรรม และกิจกรรมการทำความสะอาดบริเวณรับผิดชอบ

สิริกร สีนสม (2558) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อความมีระเบียบวินัยของนักเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดนนทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาเขต 3. ผลการวิจัยพบว่า 1) ระดับความมีวินัยในตนเองของนักเรียน ระดับมัธยมศึกษา

ตอนต้น จังหวัดนนทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเขต 3 พบว่า นักเรียนมีวินัยด้านพฤติกรรมในห้องเรียนและด้าน พฤติกรรมทั่วไปในภาพรวมอยู่ในระดับมาก 2) ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมความมีวินัยในตนเองของนักเรียนตามสถานภาพของ ครอบครัวพบว่า นักเรียนที่มีสถานภาพทางครอบครัวต่างกัน มีพฤติกรรมที่เกี่ยวกับความมีวินัยใน ตนเองทั้งภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน 3) ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความมีวินัยในตนเองของนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ด้านการอบรมเลี้ยงดู คือ การอบรมเลี้ยงดูแบบใช้อำนาจที่มีเหตุผล ส่วนด้านสภาพแวดล้อมสถานศึกษา ได้แก่ การปฏิบัติตนของครูพฤติกรรมกลุ่มเพื่อน และระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน สำหรับตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ทางลบกับความมีวินัยในตนเองของ นักเรียนด้านการอบรมเลี้ยงดู คือการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยตามใจ

ทัศนียา แสนทิพย์ (2559) ศึกษาเรื่อง การศึกษาความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โรงเรียนนิคมสร้างตนเอง จังหวัดระยอง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระยอง เขต 1 ผลการวิจัยพบว่า 1) ความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โรงเรียนนิคมสร้างตนเองจังหวัดระยอง 4 สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระยอง เขต 1 ปีการศึกษา 2558 โดยรวม 6 ด้าน อยู่ในระดับค่อนข้างสูง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน โดยเรียงลำดับตามคะแนนเฉลี่ยจากมากไปน้อยได้แก่ ด้านความเป็นผู้นำ ด้านความรับผิดชอบ ด้านความอดทน ด้านความซื่อสัตย์ ด้านความเชื่อมั่นในตนเอง และด้านการรักษา ระเบียบใจ 2) ความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โรงเรียนนิคมสร้างตนเอง จังหวัดระยอง 4 สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระยอง เขต 1 ปีการศึกษา 2558 ที่มีเพศต่างกัน โดยรวม และรายด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01 โดยนักเรียนหญิงมีวินัยในตนเองสูงกว่านักเรียนชาย 3) การเปรียบเทียบความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โรงเรียนนิคมสร้างตนเอง จังหวัดระยอง 4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระยอง เขต 1 ปีการศึกษา 2558 จำแนกตามระดับชั้น การศึกษา โดยรวมแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านความอดทน และด้านความซื่อสัตย์ แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

มัตติกา จอกทอง (2557) ศึกษาเรื่อง การส่งเสริมวินัยนักเรียนของโรงเรียนในอำเภอปลาปาก สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 ผลการวิจัยพบว่า 1) โรงเรียนส่งเสริมวินัยนักเรียน โดยรวมอยู่ในระดับมากทุกด้าน 2) ครูผู้สอนและนักเรียน โดยรวมและรายด้าน มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน 3) ผู้สอนและนักเรียนในขนาดโรงเรียน โดยรวมและรายด้าน มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ธนสาร เฟื่องฟู่ม (2558) ศึกษาเรื่อง การพัฒนาความมีวินัยของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเทศบาลราษฎร์เจริญ จังหวัดพิจิตร ด้วยชุดกิจกรรมลูกเสือสามัญ ผลการวิจัยพบว่า 1. ประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมลูกเสือสามัญ มีค่าเท่ากับ 86/85 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด คือ 80/80 2. พฤติกรรมความมีวินัยของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังได้รับการพัฒนาโดยใช้ชุด กิจกรรมลูกเสือสามัญ สูงกว่าก่อนได้รับการพัฒนาโดยใช้ชุดกิจกรรมลูกเสือสามัญ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ 0.05 3. ความพึงพอใจต่อการใช้ชุดกิจกรรมลูกเสือสามัญพัฒนาความมีวินัยของนักเรียนระดับชั้น ประถมศึกษาปีที่ 6 อยู่ในระดับดี

บทที่ 3

ระเบียบวิธีการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยมีวัตถุประสงค์ 1. เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นของครูด้านการพัฒนาความมีวินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียนสามโคกสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดปทุมธานี 2. เพื่อนำเสนอแนวทางการพัฒนาความมีวินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียนสามโคกสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดปทุมธานี โดยมีรายละเอียดดังนี้

- 3.1 ประชากร
- 3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ ครูประจำชั้น โรงเรียนสามโคก สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดปทุมธานี จำนวน 111 คน

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) ที่ผู้วิจัยทำการสร้างขึ้นโดยพิจารณาจากแนวคิดทฤษฎีที่ได้จากการศึกษาวิเคราะห์ วรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง แบ่งออกเป็น 2 ตอน ประกอบด้วย

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามเป็นคำถามเกี่ยวกับ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ในการทำงาน มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List)

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับวินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียนสามโคกองค์การบริหารส่วนจังหวัดปทุมธานี เป็นแบบสอบถาม ชนิด 5 ระดับ โดยมีองค์ประกอบ 5 องค์ประกอบ ดังนี้ 1) ความรับผิดชอบ 2) ความเชื่อมั่นในตนเอง 3) ความเป็นผู้นำ 4) ความอดทน 5) ความซื่อสัตย์ โดยใช้เกณฑ์การให้คะแนนตามแนวทางของ Likert (Likert Five's Rating Scale) โดยกำหนดค่าน้ำหนักการตอบแบบสอบถาม ดังนี้

- 5 หมายถึง ระเบียบวินัย อยู่ในระดับมากที่สุด
- 4 หมายถึง ระเบียบวินัย อยู่ในระดับมาก
- 3 หมายถึง ระเบียบวินัย อยู่ในระดับปานกลาง
- 2 หมายถึง ระเบียบวินัย อยู่ในระดับน้อย
- 1 หมายถึง ระเบียบวินัย อยู่ในระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 แบบสัมภาษณ์ แบบกึ่งมีโครงสร้าง (Semi-Structured Interview) เกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาวินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียนสามโคกองค์การบริหารส่วนจังหวัดปทุมธานี มีลักษณะเป็นคำถามปลายเปิด

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือโดยมีรายละเอียดตามขั้นตอนดังนี้

- 1) ผู้วิจัยจะศึกษาแนวคิดหลักการ ทฤษฎีและเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวกับวินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียนสามโคกองค์การบริหารส่วนจังหวัดปทุมธานีเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อกำหนดเป็นกรอบในการสร้างเครื่องมือ
- 2) ผู้วิจัยจะกำหนดวัตถุประสงค์และกรอบแนวคิดในการสร้างเครื่องมือ
- 3) ผู้วิจัยศึกษาวิธีการสร้างเครื่องมือที่เป็นแบบสอบถามแบบเลือกตอบ (Check list) และแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ
- 4) ผู้วิจัยพัฒนาแบบสอบถามเพื่อการวิจัย ตามกรอบแนวคิดให้ครอบคลุมเนื้อหาสาระและขอบเขตของงานวิจัยและดำเนินการจัดทำแบบสอบถามเพื่อการวิจัยฉบับร่าง
- 5) ผู้วิจัยนำเสนอแบบสอบถามต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบความถูกต้องและให้ข้อเสนอแนะ
- 6) ผู้วิจัยนำเสนอแบบสอบถามให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน เพื่อพิจารณาความตรงเชิงเนื้อหา (Content/Validity) ของเครื่องมือโดยวิธีหาดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับนิยาม

ศัพท์ (Index/of/Item Objective/Congruence : IOC) แล้วเลือกข้อคำถามที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.60 ขึ้นไป และปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะก่อนที่จะนำไปทดลองใช้ (Try Out) โดยใช้สูตรดังนี้

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ	IOC	หมายถึง	ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถาม
เมื่อ	R	หมายถึง	คะแนนของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด
เมื่อ	$\sum R$	หมายถึง	ผลรวมของคะแนนผู้เชี่ยวชาญแต่ละคน
เมื่อ	N	หมายถึง	จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

การให้คะแนนผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนให้คะแนนตามเกณฑ์ ดังนี้

- 1 เมื่อ ผู้เชี่ยวชาญ แน่ใจในข้อคำถามนั้นมีความตรงตามเนื้อหา
- 0 เมื่อ ผู้เชี่ยวชาญ ไม่แน่ใจในข้อคำถามนั้นมีความตรงตามเนื้อหา
- 1 เมื่อ ผู้เชี่ยวชาญ แน่ใจในข้อคำถามนั้นไม่มีความตรงตามเนื้อหา

7) ผู้วิจัยจะนำเป็นแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try Out) กับประชากรที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง

8) ผู้วิจัยจะนำแบบสอบถามที่ทดลองใช้แล้วไปหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) โดยแบบสอบถามของข้อคำถามที่เกี่ยวกับสภาพที่เป็นจริงของวินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียนสามโคกองค์การบริหารส่วนจังหวัดปทุมธานี ค่าความเชื่อมั่น และข้อคำถามที่เกี่ยวกับการวินัยในตนเองของนักเรียนมีค่าความเชื่อมั่น ซึ่งมีความเหมาะสมที่จะใช้แบบสอบถามได้จริง รายละเอียดการวิเคราะห์ค่าอำนาจจำแนกรายข้อและค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

9) ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วทำเป็นฉบับสมบูรณ์ เพื่อเก็บข้อมูลต่อไป

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

3.3.1 ติดต่อประสานงานกับ วิทยาลัยครูสุริยเทพ มหาวิทยาลัยรังสิต เพื่อทำหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูลไปยังสถานศึกษา

3.3.2 นำแบบสอบถามพร้อมทั้งหนังสือขอความอนุเคราะห์ไปยังสถานศึกษา ที่เป็นกลุ่มประชากร เพื่อขออนุญาตในการเก็บรวบรวมข้อมูล จำนวน 111 ฉบับ พร้อมทั้งกำหนดวัน เวลา เพื่อเก็บแบบสอบถามคืน

3.3.3 เก็บรวบรวมแบบสอบถามที่ได้รับมาตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์เพื่อนำไปวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยตรวจสอบความถูกต้อง ความสมบูรณ์ของแบบสอบถามที่ได้รับรวบรวมจากกลุ่มประชากรและคัดเลือกแบบสอบถามที่สมบูรณ์ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล จากแบบสอบถามที่ส่งไปโรงเรียนสามโลก สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดปทุมธานี จำนวน 111 ฉบับ แล้วนำข้อมูลทั้งหมดมาดำเนินการดังต่อไปนี้

3.4.1 ระยะที่ 1 แบบสอบถาม

3.4.1.1 การวิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถามตอนที่ 1 สภาพทั่วไป โดยการวิเคราะห์ค่าร้อยละ (Percentage) และนำเสนอข้อมูลในรูปแบบตารางประกอบความเรียง

3.4.1.2 การวิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถามตอนที่ 2 วิเคราะห์ความคิดเห็นของครูด้านวินัยในตนเองของนักเรียน โรงเรียนสามโลก สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดปทุมธานี วิเคราะห์โดยหาค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) โดยใช้เกณฑ์การแปลผลค่าคะแนนเฉลี่ย (บุญชม ศรีสะอาด, 2555) ความหมายดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.51 – 5.00 หมายถึง ระดับวินัยในตนเองของนักเรียน อยู่ในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51 – 4.50 หมายถึง วินัยในตนเองของนักเรียน อยู่ในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 2.51 – 3.50 หมายถึง วินัยในตนเองของนักเรียน อยู่ในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 1.51 – 2.50 หมายถึง วินัยในตนเองของนักเรียน อยู่ในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.50 หมายถึง วินัยในตนเองของนักเรียน อยู่ในระดับมากที่สุด

3.4.2 การเปรียบเทียบความพึงพอใจของผู้ปกครองในการส่งบุตรหลานเข้าเรียนในโรงเรียนวัดป่าจิว สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดปทุมธานี เป็นการวิเคราะห์เปรียบเทียบความพึงพอใจของผู้ปกครองในการส่งบุตรหลานเข้าเรียนโดยรวมและรายด้าน จำแนกตามตัวแปรต้น โดยใช้การทดสอบค่าที T-test (Independent t-test) ใช้การทดสอบค่าเอฟ F-test (One-way ANOVA) กำหนดสถิติที่นัยสำคัญ .05 หากพบข้อแตกต่างจึงมีการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ตามวิธีของ เชฟเฟ (Scheff's Method)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1.ศึกษาความคิดเห็นของครูด้านความมีวินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียนสามโคก องค์การบริหารส่วนจังหวัดปทุมธานี 2.ศึกษาแนวทางการพัฒนาวินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียนสามโคก องค์การบริหารส่วนจังหวัดปทุมธานี ซึ่งผู้วิจัยนำเสนอสาระสำคัญตามลำดับ ดังนี้

- 4.1 ขั้นตอนการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
- 4.2 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
- 4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 ขั้นตอนการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยแบ่งการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 3 ตอน เพื่อให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา และประสบการณ์ในการทำงาน

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของครูด้านความมีวินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียนสามโคก องค์การบริหารส่วนจังหวัดปทุมธานี

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาวินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียนสามโคก องค์การบริหารส่วนจังหวัดปทุมธานี

4.2 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อเป็นการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเป็นที่เข้าใจตรงกัน ผู้วิจัยจึงกำหนดสัญลักษณ์แทนค่าสถิติในการวิจัย ดังนี้

μ หมายถึง ค่าเฉลี่ย (Mean)

σ หมายถึง ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของค่าเฉลี่ย (Standard Deviation)

4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาแนวทางการพัฒนาความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โรงเรียนสามโลกสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดปทุมธานี ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา และประสบการณ์ในการทำงาน

ตารางที่ 4.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

สถานภาพ	จำนวน (n = 111)	ร้อยละ
1. เพศ		
1) ชาย	34	30.63
2) หญิง	77	69.37
รวม	111	100
2. ประจําชั้น		
ม.1-3	72	68.85
ม.4-6	39	31.15
รวม	111	100

ตารางที่ 4.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม (ต่อ)

สถานภาพ	จำนวน (n = 111)	ร้อยละ
3. อายุ		
23 – 30 ปี	34	30.63
31-40 ปี	42	37.83
40 ปีขึ้นไป	35	31.54
รวม	111	100
4. ระดับการศึกษา		
ปริญญาตรี	109	98.20
ปริญญาโท	2	1.80
รวม	111	100
5. ประสบการณ์ในการทำงาน		
น้อยกว่า 5 ปี	60	54.05
5 – 10 ปี	46	41.44
มากกว่า 10 ปี	5	4.51
รวม	111	100

จากตารางที่ 4.1 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 77 คน คิดเป็นร้อยละ 69.37 ประจำชั้น ม.1-3 จำนวน 72 คน ร้อยละ 68.85 อายุระหว่าง 31-40 ปี จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 37.83 ระดับการศึกษาปริญญาตรี 109 คน คิดเป็นร้อยละ 98.20 และประสบการณ์ในการทำงาน น้อยกว่า 5 ปีจำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 54.05 ตามลำดับ

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของครูด้านความมีวินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียนสามโคกสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดปทุมธานี

ตารางที่ 4.2 ความคิดเห็นของครูด้านความมีวินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียนสามโลก
องค์การบริหารส่วนจังหวัดปทุมธานี

ด้านความมีวินัยในตนเองของนักเรียน	สภาพที่เป็นจริง			
	μ	σ	ระดับ	ลำดับ
1.ด้านความรับผิดชอบ	3.94	0.49	มาก	1
2.ด้านความเชื่อมั่นในตัวเอง	3.88	0.51	มาก	4
3.ด้านความเป็นผู้นำ	3.91	0.48	มาก	3
4.ด้านความอดทน	3.92	0.47	มาก	2
5.ด้านความซื่อสัตย์	3.83	0.48	มาก	5
เฉลี่ยรวม	3.90	0.43	มาก	-

จากตารางที่ 4.2 แสดงให้เห็นว่าความคิดเห็นของครูด้านความมีระเบียบวินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียนสามโลก สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดปทุมธานี ค่าเฉลี่ยรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.90, \sigma = 0.43$) เมื่อพิจารณารายข้อโดยเรียงค่าเฉลี่ยสูงสุดไปค่าเฉลี่ยต่ำสุด พบว่า มีข้อที่มีค่าเฉลี่ยลำดับแรกคือ ด้านความรับผิดชอบ ($\mu = 3.94, \sigma = 0.49$) ด้านความอดทน ($\mu = 3.92, \sigma = 0.47$) ด้านความเป็นผู้นำ ($\mu = 3.91, \sigma = 0.48$) ด้านความเชื่อมั่นในตัวเอง ($\mu = 3.88, \sigma = 0.51$) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยลำดับสุดท้ายคือ ด้านความซื่อสัตย์ ($\mu = 3.83, \sigma = 0.48$) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.3 ความคิดเห็นของครูด้านความมีวินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียนสามโลก
องค์การบริหารส่วนจังหวัดปทุมธานี ด้านความรับผิดชอบ

ด้านความรับผิดชอบ	สภาพที่เป็นจริง			
	μ	σ	ระดับ	ลำดับ
1.นักเรียนมีความตั้งใจและพยายามทำงานตามที่ครูมอบหมายและส่งตรงเวลา	3.90	0.61	มาก	4
2.นักเรียนเตรียมอุปกรณ์การเรียนรู้อย่างครบถ้วน	3.82	0.69	มาก	5
3.นักเรียนมาทันเวลาเข้าแถวเคารพธงชาติตอนเช้า	4.05	0.69	มาก	1
4.นักเรียนเอาใจใส่ติดตามบทเรียนจากเพื่อนเมื่อนักเรียนขาดเรียน	3.95	0.65	มาก	3

ตารางที่ 4.3 ความคิดเห็นของครูด้านความมีวินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียนสามโลก
องค์การบริหารส่วนจังหวัดปทุมธานี ด้านความรับผิดชอบ (ต่อ)

ด้านความรับผิดชอบ	สภาพที่เป็นจริง			
	μ	σ	ระดับ	ลำดับ
5.นักเรียนยินดีที่จะเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียน	3.96	0.67	มาก	2
เฉลี่ยรวม	3.94	0.49	มาก	

จากตารางที่ 4.3 แสดงให้เห็นว่าความคิดเห็นของครูด้านความมีระเบียบวินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียนสามโลก สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดปทุมธานี ด้านความรับผิดชอบ มีค่าเฉลี่ยรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.94, \sigma = 0.49$) เมื่อพิจารณารายข้อโดยเรียงค่าเฉลี่ยสูงสุดไปค่าเฉลี่ยต่ำสุด พบว่า มีข้อที่มีค่าเฉลี่ยลำดับแรกคือ นักเรียนมาทันเวลาเข้าแถวเคารพธงชาติตอนเช้า ($\mu = 4.05, \sigma = 0.69$) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยลำดับสุดท้ายคือ นักเรียนเตรียมอุปกรณ์การเรียนรู้อาเรียนครบทุกครั้ง ($\mu = 3.82, \sigma = 0.69$)

ตารางที่ 4.4 ความคิดเห็นของครูด้านความมีวินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียนสามโลก
องค์การบริหารส่วนจังหวัดปทุมธานี ด้านความเชื่อมั่นในตัวเอง

ด้านความเชื่อมั่นในตัวเอง	สภาพที่เป็นจริง			
	μ	σ	ระดับ	ลำดับ
1.นักเรียนกล้าคิด และตัดสินใจทำงานโดยไม่กลัวการผิดพลาด	3.94	0.72	มาก	1
2.นักเรียนแสดงความกล้าแสดงออก กล้าเล่าเรื่องหรือเป็นตัวแทนอภิปรายเรื่องต่าง ๆ หน้าชั้นเรียน	3.91	0.61	มาก	2
3.นักเรียนมีความมั่นใจในการกระทำสิ่งต่าง ๆ ด้วยหลักการและเหตุผล	3.77	0.70	มาก	5
4.นักเรียนกล้าที่จะซักถามข้อสงสัยต่าง ๆ ในชั้นเรียน หากนักเรียนสงสัยหรือไม่เข้าใจในเนื้อหาของวิชาที่เรียน	3.90	0.59	มาก	3
5.นักเรียนกล้าชี้แจงข้อเท็จจริงด้วยเหตุด้วยผลจนเป็นที่ประจักษ์	3.86	0.68	มาก	4
เฉลี่ยรวม	3.88	0.51		

จากตารางที่ 4.4 แสดงให้เห็นว่าความคิดเห็นของครูด้านความมีระเบียบวินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียนสามโคก สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดปทุมธานี ด้านความเชื่อมั่นในตนเอง มีค่าเฉลี่ยรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.88, \sigma = 0.51$) เมื่อพิจารณารายข้อโดยเรียงค่าเฉลี่ยสูงสุดไปค่าเฉลี่ยต่ำสุด พบว่า มีข้อที่มีค่าเฉลี่ยลำดับแรกคือ นักเรียนกล้าคิด และตัดสินใจทำงานโดยไม่กลัวการผิดพลาด ($\mu = 3.94, \sigma = 0.72$) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยลำดับสุดท้าย คือ นักเรียนมีความมั่นใจในการกระทำสิ่งต่าง ๆ ด้วยหลักการและเหตุผล ($\mu = 3.77, \sigma = 0.70$)

ตารางที่ 4.5 ความคิดเห็นของครูด้านความมีวินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียนสามโคก องค์การบริหารส่วนจังหวัดปทุมธานี ด้านความเป็นผู้นำ

ด้านความเป็นผู้นำ	สภาพที่เป็นจริง			
	μ	σ	ระดับ	ลำดับ
1.นักเรียนเสนอแนวคิด และวิธีการใหม่ ๆ เพื่อใช้ทำงานกลุ่ม	3.96	0.65	มาก	2
2.นักเรียนรับฟังเหตุผลของผู้ร่วมงานแล้วนำมาไตร่ตรองก่อนตัดสินใจ	3.95	0.69	มาก	3
3.นักเรียนแสดงความคิดเห็นในเชิงบวก สร้างสรรค์ เน้นการทำงานเป็นทีม	3.82	0.65	มาก	5
4.นักเรียนพร้อมที่จะให้อภัยในความผิดพลาดของผู้อื่นที่กระทำโดยรู้เท่าไม่ถึงการณ์	3.98	0.65	มาก	1
5.นักเรียนวางตัวเป็นกลาง เมื่อเพื่อน ๆ มีความขัดแย้งกันทางความคิด	3.89	0.63	มาก	4
เฉลี่ยรวม	3.92	0.48		

จากตารางที่ 4.5 แสดงให้เห็นว่าความคิดเห็นของครูด้านความมีระเบียบวินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียนสามโคก สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดปทุมธานี ด้านความเป็นผู้นำ มีค่าเฉลี่ยรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.92, \sigma = 0.48$) เมื่อพิจารณารายข้อโดยเรียงค่าเฉลี่ยสูงสุดไปค่าเฉลี่ยต่ำสุด พบว่า มีข้อที่มีค่าเฉลี่ยลำดับแรกคือ นักเรียนพร้อมที่จะให้อภัยในความผิดพลาดของผู้อื่นที่กระทำโดยรู้เท่าไม่ถึงการณ์ ($\mu = 3.98, \sigma = 0.65$) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยลำดับสุดท้าย คือ นักเรียนพร้อมที่จะให้อภัยในความผิดพลาดของผู้อื่นที่กระทำโดยรู้เท่าไม่ถึงการณ์ ($\mu = 3.98, \sigma = 0.65$)

ตารางที่ 4.6 ความคิดเห็นของครูด้านความมีวินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียนสามโลก
องค์การบริหารส่วนจังหวัดปทุมธานี ด้านความอดทน

ด้านความอดทน	สภาพที่เป็นจริง			
	μ	σ	ระดับ	ลำดับ
1.นักเรียนอดทนต่อการทำงาน ไม่ว่าจะงานนั้นจะยาก เพียงใดก็จะทำงานสำเร็จ	4.06	0.64	มาก	1
2.นักเรียนมีความขยัน อดทน และมีน้ำใจนักกีฬา	3.86	0.67	มาก	4
3.นักเรียนอดทน อดกลั่นจากการขี้ขลาด และ พฤติกรรม ที่ไม่เหมาะสม	3.90	0.60	มาก	2
4.นักเรียนรับฟังความคิดเห็นที่ขัดแย้ง ก่อนที่จะ แสดงเหตุผล	3.87	0.62	มาก	3
เฉลี่ยรวม	3.92	0.47		

จากตารางที่ 4.6 แสดงให้เห็นว่าความคิดเห็นของครูด้านความมีระเบียบวินัยในตนเอง
ของนักเรียน โรงเรียนสามโลก สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดปทุมธานี ด้านความอดทน มี
ค่าเฉลี่ยรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.92, \sigma = 0.47$) เมื่อพิจารณารายข้อ โดยเรียงค่าเฉลี่ยสูงสุดไป
ค่าเฉลี่ยต่ำสุด พบว่า มีข้อที่มีค่าเฉลี่ยลำดับแรกคือ นักเรียนอดทนต่อการทำงาน ไม่ว่าจะงานนั้นจะยาก
เพียงใดก็จะทำงานสำเร็จ ($\mu = 4.06, \sigma = 0.64$) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยลำดับสุดท้าย คือ นักเรียนมีความ
ขยัน อดทน และมีน้ำใจนักกีฬา ($\mu = 3.86, \sigma = 0.67$)

ตารางที่ 4.7 ความคิดเห็นของครูด้านความมีวินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียนสามโลก
องค์การบริหารส่วนจังหวัดปทุมธานี ด้านความซื่อสัตย์

ด้านความซื่อสัตย์	สภาพที่เป็นจริง			
	μ	σ	ระดับ	ลำดับ
1.นักเรียนยึดมั่นในความซื่อสัตย์ พுகความจริงเสมอ	3.84	0.63	มาก	2
2.นักเรียนยอมรับผิดเมื่อทำผิด ไม่ใส่ร้ายความผิด ให้กับผู้อื่น	3.87	0.56	มาก	1
3.นักเรียนไม่ทุจริตในการสอบ	3.82	0.62	มาก	3

ตารางที่ 4.7 ความคิดเห็นของครูด้านความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โรงเรียนสาม โลก
องค์การบริหารส่วนจังหวัดปทุมธานี ด้านความซื่อสัตย์ (ต่อ)

ด้านความซื่อสัตย์	สภาพที่เป็นจริง			
	μ	σ	ระดับ	ลำดับ
4.นักเรียนไม่หยิ่งผยองของของผู้อื่นมาเป็นของตน	3.80	0.60	มาก	4
เฉลี่ยรวม	3.83	0.48	มาก	

จากตารางที่ 4.7 แสดงให้เห็นว่าความคิดเห็นของครูด้านความมีระเบียบวินัยในตนเองของนักเรียน โรงเรียนสาม โลก สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดปทุมธานี ด้านความซื่อสัตย์ มีค่าเฉลี่ยรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.83$, $\sigma = 0.48$) เมื่อพิจารณารายข้อโดยเรียงค่าเฉลี่ยสูงสุดไปค่าเฉลี่ยต่ำสุด พบว่า มีข้อที่มีค่าเฉลี่ยลำดับแรกคือ นักเรียนยอมรับผิดเมื่อทำผิดไม่ใส่ร้ายความผิดให้กับผู้อื่น ($\mu = 3.87$, $\sigma = 0.56$) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยลำดับสุดท้ายคือ นักเรียนไม่หยิ่งผยองของผู้อื่นมาเป็นของตน ($\mu = 3.80$, $\sigma = 0.60$)

การทดสอบสมมติฐาน

ตารางที่ 4.8 ตารางเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูด้านความมีระเบียบวินัยในตนเองของนักเรียน
โรงเรียนสาม โลก สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดปทุมธานี จำแนกตามเพศ

ความมีระเบียบวินัยในตนเอง ของนักเรียน	เพศ				t	P
	ชาย n-34		หญิง n - 77			
	\bar{x}	SD	\bar{x}	SD		
1.ด้านความรับผิดชอบ	3.74	0.40	4.05	0.52	-2.24	0.02
2.ด้านความเชื่อมั่นในตัวเอง	3.76	0.38	3.98	0.52	-1.63	0.10
3.ด้านความเป็นผู้นำ	3.68	0.39	3.98	0.47	-2.43	0.01
4.ด้านความอดทน	3.67	0.37	3.85	0.49	-1.41	0.16
5.ด้านความซื่อสัตย์	3.42	0.38	3.78	0.45	-2.99	0.004
รวม	3.65	0.32	3.93	0.45	-2.3	0.02

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.8 ผลการวิเคราะห์พบว่า ความคิดเห็นของครูด้านความมีระเบียบวินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียนสามโคก สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดปทุมธานี จำแนกตามเพศ โดยรวมและรายด้านแตกต่างกัน ในด้านความรับผิดชอบ ด้านความเป็นผู้นำ ด้านความซื่อสัตย์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.9 ตารางเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูด้านความมีระเบียบวินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียนสามโคก สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดปทุมธานี จำแนกตาม ประจําชั้น

ความมีระเบียบวินัยในตนเอง ของนักเรียน	เพศ				t	P
	ชาย n-72		หญิง n - 39			
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD		
1.ด้านความรับผิดชอบ	4.03	0.52	3.91	0.49	1.09	0.27
2.ด้านความเชื่อมั่นในตัวเอง	4.00	0.49	3.84	0.50	1.38	0.17
3.ด้านความเป็นผู้นำ	4.00	0.48	3.82	0.43	1.68	0.09
4.ด้านความอดทน	3.88	0.47	3.75	0.46	1.21	0.22
5.ด้านความซื่อสัตย์	3.77	0.47	3.62	0.42	1.47	0.14
รวม	3.94	0.44	3.79	0.41	1.50	0.13

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.9 ผลการวิเคราะห์พบว่า ความคิดเห็นของครูด้านความมีระเบียบวินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียนสามโคก สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดปทุมธานี จำแนกตาม ประจําชั้น โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.10 ตารางเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูด้านความมีระเบียบวินัยในตนเองของนักเรียน
โรงเรียนสามโคก สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดปทุมธานี จำแนกตาม อายุ

ความสุขในการทำงาน บุคลากรทางการศึกษา	แหล่งความ แปรปรวน	SS	df	Mean Square	F	Sig.
1.ด้านความรับผิดชอบ	ระหว่างกลุ่ม	.547	3	.182	.676	0.569
	ภายในกลุ่ม	20.475	76	.269		
	รวม	21.022	79			
2.ด้านความเชื่อมั่นใน ตัวเอง	ระหว่างกลุ่ม	.776	3	.259	1.034	0.382
	ภายในกลุ่ม	19.000	76	.250		
	รวม	19.776	79			
3.ด้านความเป็นผู้นำ	ระหว่างกลุ่ม	.441	3	.147	.660	0.579
	ภายในกลุ่ม	16.949	76	.223		
	รวม	17.390	79			
4.ด้านความอดทน	ระหว่างกลุ่ม	.793	3	.264	1.182	0.322
	ภายในกลุ่ม	17.007	76	.224		
	รวม	17.800	79			
5.ด้านความซื่อสัตย์	ระหว่างกลุ่ม	.621	3	.207	.98	0.406
	ภายในกลุ่ม	16.017	76	.211		
	รวม	16.638	79			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	.584	3	.195	1.00	0.396
	ภายในกลุ่ม	14.732	76	.194		
	รวม	15.315	79			

จากตารางที่ 4.10 ผลการวิเคราะห์พบว่า ความคิดเห็นของครูด้านความมีระเบียบวินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียนสามโคก สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดปทุมธานี จำแนกตาม อายุ โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.11 ตารางเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูด้านความมีระเบียบวินัยในตนเองของนักเรียน
โรงเรียนสามโคก สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดปทุมธานี จำแนกตาม การศึกษา

ความมีระเบียบวินัยในตนเอง ของนักเรียน	เพศ				t	P
	ชาย n-109		หญิง n - 2			
	\bar{x}	SD	\bar{x}	SD		
1.ด้านความรับผิดชอบ	3.98	.50	3.94	.56	.29	0.77
2.ด้านความเชื่อมั่นในตัวเอง	3.94	.51	3.95	.46	-.08	0.93
3.ด้านความเป็นผู้นำ	3.92	.46	3.92	.49	.005	0.99
4.ด้านความอดทน	3.81	.48	3.85	.44	-.26	0.79
5.ด้านความซื่อสัตย์	3.70	.44	3.78	.51	-.60	0.54
รวม	3.87	.44	3.89	.46	-.13	0.89

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.11 ผลการวิเคราะห์พบว่า ความคิดเห็นของครูด้านความมีระเบียบวินัยในตนเองของนักเรียน โรงเรียนสามโคก สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดปทุมธานี จำแนกตาม ประจําชั้น โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.12 ตารางเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูด้านความมีระเบียบวินัยในตนเองของนักเรียน
โรงเรียนสามโคก สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดปทุมธานี จำแนกตาม
ประสบการณ์

ความสุขในการทำงาน บุคลากรทางการศึกษา	แหล่งความ แปรปรวน	SS	df	Mean Square	F	Sig.
1.ด้านความรับผิดชอบ	ระหว่างกลุ่ม	.516	3	.172	.637	.593
	ภายในกลุ่ม	20.506	76	.270		
	รวม	21.022	79			
2.ด้านความเชื่อมั่นใน ตัวเอง	ระหว่างกลุ่ม	.297	3	.099	.386	.763
	ภายในกลุ่ม	19.478	76	.256		
	รวม	19.776	79			

ตารางที่ 4.12 ตารางเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูด้านความมีระเบียบวินัยในตนเองของนักเรียน
โรงเรียนสามโคก สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดปทุมธานี จำแนกตาม
ประสบการณ์ (ต่อ)

ความสุขในการทำงาน บุคลากรทางการศึกษา	แหล่งความ แปรปรวน	SS	df	Mean Square	F	Sig.
3.ด้านความเป็นผู้นำ	ระหว่างกลุ่ม	.374	3	.125	.556	.646
	ภายในกลุ่ม	17.016	76	.224		
	รวม	17.390	79			
4.ด้านความอดทน	ระหว่างกลุ่ม	.468	3	.156	.683	.565
	ภายในกลุ่ม	17.332	76	.228		
	รวม	17.800	79			
5.ด้านความซื่อสัตย์	ระหว่างกลุ่ม	.678	3	.226	1.076	.364
	ภายในกลุ่ม	15.960	76	.210		
	รวม	16.638	79			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	.413	3	.138	.703	.553
	ภายในกลุ่ม	14.902	76	.196		
	รวม	15.315	79			

จากตารางที่ 4.12 ผลการวิเคราะห์พบว่า ความคิดเห็นของครูด้านความมีระเบียบวินัยใน
ตนเองของนักเรียนโรงเรียนสามโคก สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดปทุมธานี จำแนกตาม
ประสบการณ์ โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

แนวทางการพัฒนาวินัยในตนเองของนักเรียน โรงเรียนสาม โลก องค์การบริหารส่วน จังหวัดปทุมธานี

แนวทางการพัฒนางานวินัยนักเรียนด้านความรับผิดชอบโรงเรียน สังกัดองค์การบริหาร ส่วนจังหวัดปทุมธานี จากคำถามปลายเปิดของกลุ่มตัวอย่างและการสัมภาษณ์ผู้บริหารสรุปตาม ประเด็นสำคัญได้ดังนี้

1) ด้านความรับผิดชอบ

แนวทางการพัฒนาความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โรงเรียนสาม โลกสังกัด องค์การบริหารส่วนจังหวัดปทุมธานี คือ ครูต้องกำชับและย้ำเตือนให้นักเรียนเตรียมอุปกรณ์การ เรียนรู้มาเรียนอย่างสม่ำเสมอ สอนและกระตุ้นให้นักเรียนส่งงานตามเวลาที่กำหนด ปลูกฝังเรื่อง ความรับผิดชอบต่อหน้าที่ในการเรียนของตนเอง ครูควรมีการกระตุ้นแนวคิดของนักเรียนให้เป็นผู้ที่ ใฝ่เรียนรู้

2) ด้านความเชื่อมั่นในตัวเอง

แนวทางการพัฒนาความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โรงเรียนสาม โลกสังกัด องค์การบริหารส่วนจังหวัดปทุมธานี คือ ครูต้องสร้างความมั่นใจ สร้างแรงบันดาลใจแก่นักเรียน ด้วยหลักการและเหตุผล ฝึกให้นักเรียนกล้าแสดงออกโดยจัดกิจกรรมมอบหมายให้นักเรียนกล่าว รายงานหรือเป็นพิธีกรในงานต่าง ๆ มีความเป็นผู้นำกล้าชี้แจงข้อเท็จจริง

3) ด้านความเป็นผู้นำ

แนวทางการพัฒนาความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โรงเรียนสาม โลกสังกัด องค์การบริหารส่วนจังหวัดปทุมธานี คือ ครูต้องสอนและฝึกฝนให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นในเชิง บวก มีความคิดสร้างสรรค์ สร้างความเป็นผู้นำ สามารถแก้ไขปัญหาเมื่อเกิดความขัดแย้ง สามารถ โน้มน้าวจิตใจให้เพื่อนร่วมกันทำงานได้ ให้นักเรียนรับฟังเหตุและนพไปคิดพิจารณาไตร่ตรอง เช่น กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ลูกเสือ-เนตรนารี กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์

3) ด้านความอดทน

แนวทางการพัฒนาความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โรงเรียนสาม โลกสังกัด องค์การบริหารส่วนจังหวัดปทุมธานี คือ ครูต้องสอนและฝึกฝนให้นักเรียนมีความอดทน มีน้ำใจ

นักกีฬา รู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น สามารถปรับตัวและทำงานเป็นทีม มีความสุขกับสิ่งที่ทำ รู้จักรับฟังคำตำหนิหรือข้อคิด ส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมแก่ผู้เรียน

5) ด้านความซื่อสัตย์

แนวทางการพัฒนาความมีวินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียนสามโคกสังกัด องค์การบริหารส่วนจังหวัดปทุมธานี คือ ครูต้องสอนเรื่องคุณธรรม จริยธรรม ไม่หยิบฉวยสิ่งของ ของผู้อื่นมาเป็นของตน ไม่พูดโกหก ยึดมั่นในหลักความจริงอยู่เสมอ ปฏิบัติให้นักเรียนตระหนักถึงความสำคัญในการรักษาสมบัติของส่วนรวม

บทที่ 5

สรุปผลและข้อเสนอแนะ

แนวทางการพัฒนาความมีวินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียนสามโลกสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดปทุมธานี โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาความคิดเห็นของครูด้านความมีวินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียนสามโลก องค์การบริหารส่วนจังหวัดปทุมธานี 2) เพื่อเปรียบเทียบความมีวินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียนสามโลกสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดปทุมธานี จำแนกตามสถานภาพ 3) ศึกษาแนวทางการพัฒนาวินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียนสามโลก องค์การบริหารส่วนจังหวัดปทุมธานี

ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิจัยตามลำดับ ดังนี้

5.1 สรุปผลการวิจัย

5.2 อภิปรายผล

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง แนวทางการพัฒนาความมีวินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียนสามโลก สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดปทุมธานี สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1) ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 77 คน คิดเป็นร้อยละ 69.37 ประจำชั้น ม.1-3 จำนวน 72 คน ร้อยละ 68.85 อายุระหว่าง 31-40 ปี จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 37.83 ระดับการ ศึกษาปริญญาตรี 109 คน คิดเป็นร้อยละ 98.20 และประสบการณ์ในการทำงาน น้อยกว่า 5 ปีจำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 54.05 ตามลำดับ

2) แนวทางการพัฒนาความมีวินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียนสามโลกสังกัด องค์การบริหารส่วนจังหวัดปทุมธานี สรุปได้ดังนี้

2.1) ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของครูด้านการพัฒนาความมีวินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียนสามโคกสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดปทุมธานี พบว่า ค่าเฉลี่ยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยลำดับแรกคือ ด้านความรับผิดชอบ ด้านความอดทนด้านความเป็นผู้นำ ด้านความเชื่อมั่นในตัวเอง และข้อที่มีค่าเฉลี่ยลำดับสุดท้ายคือ ด้านความซื่อสัตย์ ตามลำดับ

2.2) ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของครูด้านการพัฒนาความมีวินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียนสามโคกสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดปทุมธานี ด้านความรับผิดชอบ มีค่าเฉลี่ยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยลำดับแรกคือนักเรียนมาทันเวลาเข้าแถวเคารพธงชาติตอนเช้า และข้อที่มีค่าเฉลี่ยลำดับสุดท้ายคือ นักเรียนเตรียมอุปกรณ์การเรียนรู้มาเรียนครบทุกครั้ง

2.3) ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของครูด้านความมีระเบียบวินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียนสามโคก สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดปทุมธานี ด้านความเชื่อมั่นในตนเอง มีค่าเฉลี่ยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยลำดับแรกคือนักเรียนกล้าคิด และตัดสินใจทำงานโดยไม่กลัวการผิดพลาด และข้อที่มีค่าเฉลี่ยลำดับสุดท้ายคือนักเรียนมีความมั่นใจในการกระทำสิ่งต่าง ๆ ด้วยหลักการและเหตุผล

2.4) ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของครูด้านความมีระเบียบวินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียนสามโคก สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดปทุมธานี ด้านความเป็นผู้นำ มีค่าเฉลี่ยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยลำดับแรกคือนักเรียนพร้อมที่จะให้อภัยในความผิดพลาดของผู้อื่นที่กระทำโดยรู้เท่าไม่ถึงการณ์ และข้อที่มีค่าเฉลี่ยลำดับสุดท้ายคือนักเรียนพร้อมที่จะให้อภัยในความผิดพลาดของผู้อื่นที่กระทำโดยรู้เท่าไม่ถึงการณ์

2.5) ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของครูด้านความมีระเบียบวินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียนสามโคก สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดปทุมธานี ด้านความอดทน มีค่าเฉลี่ยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยลำดับแรกคือนักเรียนอดทนต่อการทำงาน ไม่ว่าจะงานนั้นจะยากเพียงใดก็จะทำจนสำเร็จ และข้อที่มีค่าเฉลี่ยลำดับสุดท้ายคือนักเรียนมีความขยัน อดทน และมีน้ำใจนักกีฬา

2.6) ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของครูด้านความมีระเบียบวินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียนสามโคก สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดปทุมธานี ด้านความซื่อสัตย์ มีค่าเฉลี่ยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยลำดับแรกคือนักเรียนยอมรับผิดเมื่อทำผิด ไม่ใส่ร้ายความผิดให้กับผู้อื่นและข้อที่มีค่าเฉลี่ยลำดับสุดท้ายคือนักเรียนไม่หยิบฉวยสิ่งของของผู้อื่นมาเป็นของตน

3) ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูด้านความมีระเบียบวินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียนสามโคก สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดปทุมธานี สรุปได้ดังนี้

3.1) ความคิดเห็นของครูด้านความมีระเบียบวินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียนสามโคก สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดปทุมธานี จำแนกตามเพศ โดยรวมและรายด้านแตกต่างกัน ในด้านความรับผิดชอบ ด้านความเป็นผู้นำ ด้านความซื่อสัตย์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.2) ความคิดเห็นของครูด้านความมีระเบียบวินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียนสามโคก สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดปทุมธานี จำแนกตาม ประจําชั้น โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

3.3) ผลการวิเคราะห์พบว่า ความคิดเห็นของครูด้านความมีระเบียบวินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียนสามโคก สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดปทุมธานี จำแนกตามอายุ โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

3.4) ความคิดเห็นของครูด้านความมีระเบียบวินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียนสามโคก สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดปทุมธานี จำแนกตาม ประจําชั้น โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

3.5) ความคิดเห็นของครูด้านความมีระเบียบวินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียนสามโคก สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดปทุมธานี จำแนกตาม ประสบการณ์ โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

4) แนวทางการพัฒนาวินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียนสามโคก องค์การบริหารส่วนจังหวัดปทุมธานี

4.1) ด้านความรับผิดชอบ

แนวทางการพัฒนาความมีวินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียนสามโคกสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดปทุมธานี คือ ครูต้องกำชับและย้ำเตือนให้นักเรียนเตรียมอุปกรณ์การเรียนรู้อย่างสม่ำเสมอ สอนและกระตุ้นให้นักเรียนส่งงานตามเวลาที่กำหนด ปลูกฝังเรื่องความรับผิดชอบต่อหน้าที่ในการเรียนของตนเอง ครูควรมีการกระตุ้นแนวคิดของนักเรียนให้เป็นผู้ที่ใฝ่เรียนรู้

4.2) ด้านความเชื่อมั่นในตัวเอง

แนวทางการพัฒนาความมีวินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียนสามโคกสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดปทุมธานี คือ ครูต้องสร้างความมั่นใจ สร้างแรงบันดาลใจ

แก่นักเรียนด้วยหลักการและเหตุผล ฝึกให้นักเรียนกล้าแสดงออกโดยจัดกิจกรรมมอบหมายให้นักเรียนกล่าวรายงานหรือเป็นพิธีกรในงานต่าง ๆ มีความเป็นผู้นำกล้าชี้แจงข้อเท็จจริง

4.3) ด้านความเป็นผู้นำ

แนวทางการพัฒนาความมีวินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียนสามโคกสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดปทุมธานี คือ ครูต้องสอนและฝึกฝนให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นในเชิงบวก มีความคิดสร้างสรรค์ สร้างความเป็นผู้นำ สามารถแก้ไขปัญหาเมื่อเกิดความขัดแย้ง สามารถโน้มน้าวจิตใจให้เพื่อนร่วมกันทำงานได้ ให้นักเรียนรับฟังเหตุและนำไปคิดพิจารณาไตร่ตรอง เช่น กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ลูกเสือ-เนตรนารี กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์

4.4) ด้านความอดทน

แนวทางการพัฒนาความมีวินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียนสามโคกสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดปทุมธานี คือ ครูต้องสอนและฝึกฝนให้นักเรียนมีความอดทน มีน้ำใจนักกีฬา รู้แพ้ รู้ชนะ รู้ถอย รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น สามารถปรับตัวและทำงานเป็นทีม มีความสุขกับสิ่งที่ทพ รู้จักรับฟังคำตำหนิหรือข้อผิด ส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมแก่ผู้เรียน

4.5) ด้านความซื่อสัตย์

แนวทางการพัฒนาความมีวินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียนสามโคกสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดปทุมธานี คือ ครูต้องสอนเรื่องคุณธรรม จริยธรรม ไม่หยิบฉวยสิ่งของของผู้อื่นมาเป็นของตน ไม่พูดโกหก ยึดมั่นในหลักความจริงอยู่เสมอ ปฏิบัติให้นักเรียนตระหนักถึงความสำคัญในการรักษาสมบัติของส่วนรวม

5.2 อภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษาเรื่อง แนวทางการพัฒนาความมีวินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียนสามโคก สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดปทุมธานี มีประเด็นที่นำมาอภิปราย ดังนี้

1) ด้านความรับผิดชอบ ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า ครูต้องกำชับและย้ำเตือนให้นักเรียนเตรียมอุปกรณ์การเรียนรู้อย่างสม่ำเสมอ สอนและกระตุ้นให้นักเรียนส่งงานตามเวลาที่กำหนด สอดคล้องกับ ทศนียา แสนทิพย์ (2559) ทำวิจัยเรื่อง การศึกษาความมีวินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียนนิคมสร้างตนเองจังหวัดระยอง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระยอง เขต 1 กล่าวว่า ความรับผิดชอบ หมายถึง ลักษณะของบุคคลซึ่งแสดงออกโดยใช้ความสนใจ เอาใจใส่ตั้งใจจริงที่จะปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายด้วยความพากเพียรพยายาม

เพื่อให้บรรลุ จุดมุ่งหมายที่ได้กำหนดไว้ ครูต้องสอนให้นักเรียนมีความพยายาม รับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย

2) ด้านความเชื่อมั่นในตัวเอง ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า ครูต้องสร้างความมั่นใจ สร้างแรงบันดาลใจแก่นักเรียนด้วยหลักการและเหตุผล ฝึกให้นักเรียนกล้าแสดงออก มีความเป็นผู้นำกล้าชี้แจงข้อเท็จจริง สอดคล้องกับ ชลลดา สอนศิริ (2559) ทำวิจัยเรื่อง ความมีวินัยและแนวทางการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียนวัดหนองขาม (ไทรราชบุรีอำรุง) สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3 กล่าวว่า ความเชื่อในตนเอง หมายถึง ความมั่นใจหรือความกล้าของบุคคลที่จะทำใน สิ่งใดสิ่งหนึ่งให้สำเร็จได้ตามที่ตนได้ตั้งใจไว้ แม้ว่าจะมีอุปสรรคที่ยังไม่ทำให้เกิดความย่อท้อยังคง สามารถทำสิ่งนั้น ๆ ต่อไปโดยมีความมั่นใจว่าตนสามารถที่จะกระทำสิ่งนั้นให้สำเร็จลุล่วงไปได้ ด้วยความถูกต้อง บุคคลที่มีความเชื่อในตนเองมักจะกล้าตัดสินใจด้วยตนเองเมื่อมีปัญหาเกิดขึ้น มีความรับผิดชอบในหน้าที่ของตนสามารถทำให้ตนประสบความสำเร็จในการงานใดมีความสามารถในการปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์ใหม่ ๆ และสิ่งแวดล้อมใหม่ได้ซึ่งความเชื่อมั่นในตนเอง เป็นบุคลิกภาพที่ดีอย่างหนึ่งที่ควรปลูกฝังให้กับนักเรียน

3) ด้านความเป็นผู้นำ ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า ครูต้องสอนและฝึกฝนให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นในเชิงบวก มีความคิดสร้างสรรค์ สร้างความเป็นผู้นำ สามารถแก้ไขปัญหาเมื่อเกิดความขัดแย้ง สอดคล้องกับ ชลลดา สอนศิริ (2559) ทำวิจัยเรื่อง ความมีวินัยและแนวทางการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียนวัดหนองขาม (ไทรราชบุรีอำรุง) สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3 กล่าวว่า ความเป็นผู้นำ หมายถึง บุคคลที่มีความสามารถในการใช้อิทธิพลให้คนอื่น ทำงานในระดับต่าง ๆ ที่ต้องการให้บรรลุเป้าหมายและวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ เป็นผู้ที่สามารถในการชักจูงให้คนอื่นทำงานให้สำเร็จตามต้องการ เป็นบุคคลที่มีอิทธิพลสูงสุดในกลุ่มและเป็นผู้ที่ต้องปฏิบัติภาระหน้าที่ของตำแหน่งผู้นำที่ได้รับมอบหมาย ครูต้องฝึกการทำงานเป็นทีม และการเป็นผู้นำกลุ่ม

4) ด้านความอดทน ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า ครูต้องสอนและฝึกฝนให้นักเรียนมีความอดทน มีน้ำใจนักกีฬา รู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น สามารถปรับตัวและทำงานเป็นทีม สอดคล้องกับ ทศนียา แสนทิพย์ (2559) ทำวิจัยเรื่อง การศึกษาคความมีวินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียนนิคมสร้างตนเองจังหวัดระยอง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่

การศึกษาประถมศึกษาระยะของ เขต 1 กล่าวว่า ความอดทน หมายถึง ลักษณะของบุคคลที่มีความเข้มแข็ง หนักแน่น ทนทาน ทั้งร่างกายและจิตใจ สามารถยืนหยัดต่อสู้กับการกระทบกระทั่งของเหตุการณ์ หรืออุปสรรคต่าง ๆ ตลอดจนความยากลำบาก วิพากษ์วิจารณ์ที่ทำให้เจ็บแค้นได้โดยไม่แสดงอาการหวั่นไหวหรือย่อท้อ มีความสามารถควบคุมการกระทำของตนให้อยู่ในขอบเขตที่สังคมสามารถยอมรับได้ โดยการใช้สติปัญญาควบคุมตนเองให้อยู่ในอำนาจของเหตุผล

5) ด้านความซื่อสัตย์ ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่าครูต้องสอนเรื่องคุณธรรมจริยธรรม ไม่หยิบฉวยสิ่งของของผู้อื่นมาเป็นของตน ไม่พูดโกหก ยึดมั่นในหลักความจริงอยู่เสมอ สอดคล้องกับ ทศनिया แสนทิพย์ (2559) ทำวิจัยเรื่อง การศึกษาความมีวินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียนนิคมสร้างตนเองจังหวัดระยอง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระยะของ เขต 1 กล่าวว่า ความซื่อสัตย์ หมายถึง ลักษณะของบุคคลที่มีความประพฤติที่ยึดหลักแห่งคุณธรรม โดยจะแสดงออกมาด้วยความซื่อตรงทั้งทางกาย วาจา ใจ ต่อตนเองและผู้อื่น ปฏิบัติตนตามกฎหมายที่ถูกกำหนดไว้ มีความตรงต่อเวลาละเอียดรอบคอบ ไม่เอาใจเอเปรียบผู้อื่นหรือแสวงหาผลประโยชน์ ให้แก่ตน และพวกพ้องในทางที่มิชอบ มีความรับผิดชอบต่อสิ่งที่ตนเองได้กระทำ

6) ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูด้านความมีระเบียบวินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียนสามโคก สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดปทุมธานี จำแนกตามเพศ โดยรวมและรายด้านแตกต่างกัน ในด้านความรับผิดชอบ ด้านความเป็นผู้นำ ด้านความซื่อสัตย์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับ ทศनिया แสนทิพย์ (2559) ศึกษาเรื่อง การศึกษาความมีวินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียนนิคมสร้างตนเอง จังหวัดระยอง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระยะของ เขต 1 ผลการวิจัยพบว่า (1) ความมีวินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียนนิคมสร้างตนเองจังหวัดระยอง 4 สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระยะของ เขต 1 ปีการศึกษา 2558 โดยรวม 6 คำน อยู่ในระดับค่อนข้างสูง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน โดยเรียงลำดับตามคะแนนเฉลี่ยจากมากไปน้อยได้แก่ ด้านความเป็นผู้นำ ด้านความรับผิดชอบ ด้านความอดทน ด้านความซื่อสัตย์ ด้านความเชื่อมั่นในตนเอง และด้านการรักษา ระเบียบใจ (2) ความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โรงเรียนนิคมสร้างตนเองจังหวัดระยอง 4 สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระยะของ เขต 1 ปีการศึกษา 2558 ที่มีเพศต่างกัน โดยรวม และรายด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01 โดยนักเรียนหญิงมีวินัยในตนเองสูงว่านักเรียนชาย (3) การเปรียบเทียบความมีวินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียนนิคมสร้างตนเอง จังหวัดระยอง 4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระยะของ เขต 1 ปีการศึกษา 2558 จำแนกตามระดับชั้น

การศึกษา โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านความอดทน และด้านความซื่อสัตย์ แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5.3 ข้อเสนอแนะที่ได้จากการศึกษา

จากการดำเนินการวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

1) ข้อเสนอแนะสำหรับนำผลการวิจัยไปใช้

1.1) ด้านความรับผิดชอบ ครูควรส่งเสริมให้นักเรียนติดตามการบ้าน เพื่อแก้ไขข้อบกพร่องให้ถูกต้อง มิเช่นนั้นนักเรียนจะจำในสิ่งที่ผิด ครูและผู้ปกครอง ควรฝึกนักเรียนให้ติดตามบทเรียนจากเพื่อนเมื่อนักเรียนขาดเรียน และควรตรวจสอบทบทวน ความถูกต้องของการบ้านหรืองานที่ได้รับมอบหมายทุกครั้ง

1.2) ด้านความเชื่อมั่นในตนเอง ครูควรส่งเสริมให้นักเรียนกล้าแสดงออกมีความมั่นใจในตนเอง ส่งเสริมให้นักเรียนกล้าเสนอความคิดเห็นในที่ประชุมอย่างมั่นใจ โดยจัดกิจกรรมมอบหมายให้นักเรียนกล่าวรายงานหรือเป็นพิธีกรในงานต่าง ๆ

1.3) ด้านความเป็นผู้นำ ครูควรส่งเสริมให้นักเรียนสามารถเป็น ผู้นำในใจให้เพื่อนร่วมกันทำงานได้ ให้นักเรียนรับฟังเหตุและนำไปคิดพิจารณาไตร่ตรอง เช่น กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ลูกเสือ-เนตรนารี กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์

1.4) ด้านความซื่อสัตย์ ครูควรส่งเสริมให้นักเรียนทำการบ้านด้วยตนเอง หากไม่เข้าใจจะสอบถามครูและเพื่อนที่เข้าใจแล้วนำมาทำด้วยตนเอง ส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมให้นักเรียนมีความละเอียดและเกรงกลัวต่อการกระทำผิด ไม่นำงานของเพื่อนมาส่งเป็น งานของตนเองเพื่อส่งครู เช่น กิจกรรมคุณธรรมจริยธรรม

1.5) ด้านความอดทน ครูควรส่งเสริมให้นักเรียนรับฟังผู้อื่น พยายามให้จบก่อนที่จะอธิบายเหตุผล ฝึกให้นักเรียนอดทนต่อได้รับมอบหมายงานที่ยากและหนักให้สนุก และมีความสุขกับสิ่งที่ทำ รู้จักรับฟังคำตำหนิหรือข้อผิด ส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมแก่ผู้เรียน

2) ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1) ควรศึกษาความคิดเห็นของครูและแนวทางการพัฒนาความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โรงเรียนสามโคก สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดปทุมธานี ในองค์ประกอบอื่น ๆ เพื่อการพัฒนาอย่างรอบด้าน

2.2) ควรศึกษาความคิดเห็นของครูและแนวทางการพัฒนาความมีวินัย
ในตนเอง ด้านความซื่อสัตย์ ของนักเรียน โรงเรียนสามโคกสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด
ปทุมธานี เพื่อพัฒนาวินัยในตัวเองของนักเรียนให้อยู่ในระเบียบวินัยมากยิ่งขึ้น

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ กรมวิชาการ. (2546). *หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พุทธศักราช 2545*. กรุงเทพฯ : องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.).
- การจัดการศึกษาขององค์การบริหารส่วนจังหวัดปทุมธานี. (2561). *บริบทการดำเนินงานของสถานศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดปทุมธานี*. สืบค้นจาก <http://www.pathumpao.go.th/>
- คะนิงนิจ พุ่มพวง. (2546) *การใช้กิจกรรมกลุ่มพัฒนาความรับผิดชอบ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์เพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี* (Unpublished Master's thesis). มหาวิทยาลัยศิลปากร, กรุงเทพฯ.
- ชลลดา สอนศิริ. (2559). *ความมีวินัยและแนวทางการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียนวัดหนองขาม(ไทรราษฎร์อารุง) สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3* (Unpublished Master's thesis). มหาวิทยาลัยบูรพา, ชลบุรี.
- ทัศนียา แสนทิพย์. (2559). *การศึกษาความมีวินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียนนิคมสร้างตนเองจังหวัดระยอง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระยอง เขต 1* (Unpublished Master's thesis). มหาวิทยาลัยบูรพา, ชลบุรี.
- ธนสาร เฟื่องพุ่ม. (2558). *การพัฒนาความมีวินัยของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเทศบาลราษฎร์เจริญ จังหวัดพิจิตร ด้วยชุดกิจกรรมลูกเสือสามัญ*. วารสารครุพิบูล, 2(2),95-103. สืบค้นจาก <https://tci-thaijo.org/>
- นัฐพล นพแก้ว. (2550). *การมีวินัยในตนเองกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนของนักเรียนโรงเรียนคลองใหญ่วิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาดรชด* (Unpublished Master's thesis). มหาวิทยาลัยบูรพา, ชลบุรี.
- นงลักษณ์ วิรัชชัย. (2551). *หนังสือการวิเคราะห์แนวโน้มการเปลี่ยนแปลงคุณธรรมจริยธรรมของคนไทย : รายงานวิจัยเรื่องที่ 3 ใน 4 ของชุดโครงการวิจัยเรื่องการพัฒนาตัวบ่งชี้คุณธรรมจริยธรรม*. กรุงเทพฯ: ศูนย์ส่งเสริมและพัฒนาพลังแผ่นดินเชิงคุณธรรม (ศูนย์คุณธรรม) สำนักงานบริหารและพัฒนาองค์ความรู้ (องค์การมหาชน).
- บุญชม ศรีสะอาด. (2555). *การแปลผลเมื่อรวบรวมข้อมูลแบบมาตราส่วนประมาณค่า*. สืบค้นจาก www.kroobannok.com

บรรณานุกรม (ต่อ)

- ประดิษฐ์ ป้องเพชร. (2556). การมีวินัยในตนเองที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา
ปราจีนบุรี เขต 2 (Unpublished Master's thesis). มหาวิทยาลัยบูรพา, ชลบุรี.
- มัตติกา จอกทอง. (2557). การส่งเสริมวินัยนักเรียนของโรงเรียนในอำเภอปลาปาก สังกัดสำนักงาน
เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม เขต 1. วารสารมหาวิทยาลัยนครพนม, 4(3), 132-
139. สืบค้นจาก <https://tci-thaijo.org/>
- รัตนารักษ์ สมบัติตรา. (2552). การศึกษาความมีวินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียนอักษร
บริหารธุรกิจ จังหวัดระยอง (Unpublished Master's thesis). มหาวิทยาลัยบูรพา, ชลบุรี.
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2560). แผนพัฒนาเศรษฐกิจและ
สังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560 - 2564). กรุงเทพฯ: สำนักรัฐมนตรี.
- สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ. (2540). จิตพิสัย : มิติที่สำคัญของการพัฒนาคน.
กรุงเทพฯ : ม.ป.ท.
- สิริกร สีนสม. (2558). ปัจจัยที่มีผลต่อความมีระเบียบวินัยของนักเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น
โรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดนนทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 2
กรุงเทพมหานคร. วารสารครุศาสตร์อุตสาหกรรม, 14(1), 266-274. สืบค้นจาก <https://tci-thaijo.org/>
- สุรินทร์รัตน์ มุสิกการกุล. (2548). ความเป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารสถานศึกษา
ชั้นพื้นฐาน ตามการรับรู้ของครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 2
(Unpublished Master's thesis). มหาวิทยาลัยบูรพา, ชลบุรี.
- สุวริย์ จิงเจริญรัตน์. (2556). นวัตกรรมการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ด้านการมีวินัย
ในตนเองใฝ่เรียนรู้มารยาทในสังคมและรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงของนักเรียน โรงเรียน
อนุบาลระยอง (Unpublished Master's thesis). มหาวิทยาลัยบูรพา, ชลบุรี.
- อมรา เล็กเริงสินธุ์. (2542). คุณธรรม จริยธรรมสำหรับผู้บริหาร. กรุงเทพฯ: คณะครุศาสตร์
สถาบันราชภัฏสวนดุสิต.
- Kohlberg, L. (1976). Moral stages and moralization: The cognitive-developmental. In T. Lickona
(Ed.), *Moral development and behavior: Theory, research and social issues* (pp.33-51).
New York: Holt, Rinehart and Winston.

ภาคผนวก ก

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย

มหาวิทยาลัยรังสิต Rangsit University

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ

รายนามผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

ดร.ประยุทธ์ ชูสอน	อาจารย์ประจำหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา วิทยาลัยครูสุริยเทพ มหาวิทยาลัยรังสิต
ดร.จตุติศ คัญทัพ	อาจารย์ประจำหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา วิทยาลัยครูสุริยเทพ มหาวิทยาลัยรังสิต
นายชูชาติ เทียงธรรม	ผู้อำนวยการ โรงเรียนสามโคก สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดปทุมธานี

ภาคผนวก ข

แบบสอบถามการวิจัย

มหาวิทยาลัยรังสิต Rangsit University

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย
เรื่อง ความคิดเห็นของครูและแนวทางการพัฒนาความมีวินัยในตนเองของนักเรียน
โรงเรียนสามโลก อบจ.ปทุมธานี

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นของครูและแนวทางการพัฒนาความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โรงเรียนสามโลก อบจ.ปทุมธานี เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ละเอียดและชัดเจนยิ่งขึ้น

2. แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ ประจำชั้น อายุ ระดับการศึกษาสูงสุด ประสบการณ์ในการทำงาน เป็นแบบตรวจรายการ (Checklist)

ตอนที่ 2 แบบสอบถามถึงความคิดเห็นของครูและแนวทางการพัฒนาความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โรงเรียนสามโลกอบจ.ปทุมธานี โดยกำหนดค่าน้ำหนักของคะแนนเป็น 5 ระดับ โดยมีเกณฑ์การวัด 5 ระดับ ดังนี้

- 5 หมายถึง มีการปฏิบัติ /พฤติกรรม ในระดับมากที่สุด
- 4 หมายถึง มีการปฏิบัติ /พฤติกรรม ในระดับมาก
- 3 หมายถึง มีการปฏิบัติ /พฤติกรรม ในระดับปานกลาง
- 2 หมายถึง มีการปฏิบัติ /พฤติกรรม ในระดับน้อย
- 1 หมายถึง มีการปฏิบัติ /พฤติกรรม ในระดับน้อยที่สุด

ขอขอบพระคุณทุกท่านที่ได้เสียสละเวลาในการตอบแบบสอบถามและให้ความร่วมมืออย่างดียิ่ง มา ณ โอกาสนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน หน้าข้อที่ตรงกับสภาพความเป็นจริง และกรอกข้อมูลของผู้ตอบ

แบบสอบถาม

1. เพศ

ชาย

หญิง

2. ประจำชั้น

ม.1

ม.2

ม.3

ม.4

ม.5

ม.6

3. อายุ

23 – 30 ปี

31 – 40 ปี

41 – 50 ปี

51 – 60 ปี

มากกว่า 60 ปี

4. ระดับการศึกษาสูงสุด

ปริญญาตรี

ปริญญาโท

ปริญญาเอก

5. ประสบการณ์ในการทำงาน

ไม่เกิน 5 ปี

6 – 10 ปี

11 – 15 ปี

16 – 20 ปี

21 – 25 ปี

ตั้งแต่ 26 ปี ขึ้นไป

ตอนที่ 2 แบบสอบถาม ถามถึงครูและแนวทางแนวทางการพัฒนาความมีวินัยในตนเองของ
นักเรียนโรงเรียนสามโคกอบจ.ปทุมธานี

คำชี้แจง โปรดตอบแบบสอบถามโดยการทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับความคิดเห็น

ข้อ	วินัยในตนเองของนักเรียน	ระดับ ความคิดเห็น								
		5	4	3	2	1				
1)ด้านความรับผิดชอบ										
1	นักเรียนมีความตั้งใจและพยายามทำงานตามที่ครูมอบหมาย และส่งตรงเวลาเสมอ									
2	นักเรียนเตรียมอุปกรณ์การเรียนรู้มาเรียนครบทุกครั้ง									
3	นักเรียนมาทันเวลาเข้าแถวเคารพธงชาติตอนเช้า									
4	นักเรียนเอาใจใส่ติดตามบทเรียนจากเพื่อนเมื่อนักเรียนขาดเรียน									
5	นักเรียนยินดีที่จะเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียน									
2) ด้านความเชื่อมั่นในตัวเอง										
1	นักเรียนกล้าคิด และตัดสินใจทำงานโดยไม่กลัวการผิดพลาด									
2	นักเรียนแสดงความกล้าแสดงออก กล้าเล่าเรื่องหรือเป็นตัวแทนอภิปรายเรื่องต่างๆ หน้าชั้นเรียน									
3	นักเรียนมีความมั่นใจในการกระทำสิ่งต่างๆด้วยหลักการและเหตุผล									
4	นักเรียนกล้าที่จะซักถามข้อสงสัยต่าง ๆ ในชั้นเรียน หากนักเรียนสงสัยหรือไม่เข้าใจในเนื้อหาของวิชาที่เรียน									
5	นักเรียนกล้าชี้แจงข้อเท็จจริงด้วยเหตุด้วยผลจนเป็นที่ประจักษ์									

ข้อ	วินัยในตนเองของนักเรียน	ระดับ ความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
3) ด้านความเป็นผู้นำ						
1	นักเรียนเสนอแนวคิด และวิธีการใหม่ ๆ เพื่อใช้ทำงานกลุ่ม					
2	นักเรียนรับฟังเหตุผลของผู้ร่วมงานแล้วนำมาไตร่ตรองก่อนตัดสินใจ					
3	นักเรียนแสดงความคิดเห็นในเชิงบวก สร้างสรรค์ เน้นการทำงานเป็นทีม					
4	นักเรียนพร้อมที่จะให้อภัยในความผิดพลาดของผู้อื่น ที่กระทำโดยรู้เท่าไม่ถึงการณ์					
5	นักเรียนวางตัวเป็นกลาง เมื่อเพื่อน ๆ มีความขัดแย้งกันทางความคิด					
4) ด้านความอดทน						
1	นักเรียนอดทนต่อการทำงาน ไม่ว่าจะงานนั้นจะยากเพียงใดก็จะทำงานสำเร็จ					
2	นักเรียนมีความขยัน อดทน และมีน้ำใจนักกีฬา					
3	นักเรียนอดทน อดกลั้นจากการขี้ขลาด และ พฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม					
4	นักเรียนรับฟังความคิดเห็นที่ขัดแย้ง ก่อนที่จะแสดงเหตุผล					

ข้อ	วินัยในตนเองของนักเรียน	ระดับ ความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
5) ด้านความซื่อสัตย์						
1	นักเรียนยึดมั่นในความซื่อสัตย์ พுகความจริงเสมอ					
2	นักเรียนยอมรับผิดเมื่อทำผิด ไม่ใส่ร้ายความผิดให้ผู้อื่น					
3	นักเรียนไม่ทุจริตในการสอบ					
4	นักเรียนไม่หยิบฉวยสิ่งของของผู้อื่นมาเป็นของตน					

แนวทางการพัฒนา

1. ด้านความรับผิดชอบ

ควรดำเนินการ

.....

.....

2. ด้านความเชื่อมั่นในตัวเอง

ควรดำเนินการ

.....

.....

3. ด้านความเป็นผู้นำ

ควรดำเนินการ

.....

.....

4. ด้านความอดทน

ควรดำเนินการ

.....

.....

5. ด้านความซื่อสัตย์

ควรดำเนินการ

.....

.....

ขอขอบคุณที่ให้ความอนุเคราะห์

The image features a large, faint watermark of the Rangsit University logo in the center. The logo consists of a stylized flame or sunburst shape at the top, with a circular base containing radiating lines. Below the logo, the text "มหาวิทยาลัยรังสิต Rangsit University" is written in a circular path.

ภาคผนวก ค

ค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบสอบถาม (ค่า IOC)

ตาราง ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ของแบบสอบถามเพื่อการวิจัย
เรื่อง ความคิดเห็นของครูและแนวทางการพัฒนาความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โรงเรียนสามโลก อบจ.ปทุมธานี

แบบสอบถามข้อ	คะแนนของผู้เชี่ยวชาญคนที่			ดัชนีความ สอดคล้อง (IOC)	สรุปผล
	1	2	3		
1	+1	+1	+1	1	นำไปใช้ได้
2	+1	+1	+1	1	นำไปใช้ได้
3	+1	+1	+1	1	นำไปใช้ได้
4	+1	+1	+1	1	นำไปใช้ได้
5	+1	+1	0	0.67	นำไปใช้ได้
6	+1	+1	+1	1	นำไปใช้ได้
7	+1	+1	+1	1	นำไปใช้ได้
8	+1	+1	+1	1	นำไปใช้ได้
9	+1	+1	+1	1	นำไปใช้ได้
10	+1	+1	0	0.67	นำไปใช้ได้
11	+1	+1	+1	1	นำไปใช้ได้
12	+1	+1	+1	1	นำไปใช้ได้
13	+1	+1	+1	1	นำไปใช้ได้
14	+1	+1	0	0.67	นำไปใช้ได้
15	+1	+1	+1	1	นำไปใช้ได้
16	+1	+1	+1	1	นำไปใช้ได้
17	+1	+1	+1	1	นำไปใช้ได้
18	+1	+1	+1	1	นำไปใช้ได้
19	+1	+1	+1	1	นำไปใช้ได้
20	+1	+1	+1	1	นำไปใช้ได้
21	+1	+1	0	0.67	นำไปใช้ได้
22	+1	+1	+1	1	นำไปใช้ได้
23	+1	+1	+1	1	นำไปใช้ได้

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ	ชลทิพย์ ตั้งวิจิตร
วัน เดือน ปีเกิด	17 ตุลาคม 2532
สถานที่เกิด	กรุงเทพมหานคร ประเทศไทย
ประวัติการศึกษา	มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร ปริญญาครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา, 2556 มหาวิทยาลัยรังสิต ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, 2562
ที่อยู่ปัจจุบัน	38/28 ตำบลบางปรอก อำเภอเมือง จังหวัดปทุมธานี 12000
สถานที่ทำงาน	โรงเรียนสาม โศก องค์การบริหารส่วนจังหวัดปทุมธานี
ตำแหน่งปัจจุบัน	ผู้ช่วยครูเทคโนโลยี

